

ពូជឯងនឹងបានគ្រប់គ្រងលើទ្វារ ក្រុងនៃពួកខ្មាំងសត្រូវ

 ខ្ញុំ ជាធម្មតា យឺតមួយម៉ោងឬពីរម៉ោង។ ត្រួតង្វាលក្រោកឡើង និយាយថា “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ណែនាំអ្នកទាំងអស់គ្នាជាចុងក្រោយនេះ គឺលោកប្រាណហាំ។” មែនហើយ ខ្ញុំមានរឿងជាច្រើនដែលត្រូវធ្វើដូច្នោះខ្ញុំ—ខ្ញុំទើបតែយឺតពេលមួយរយៈ។ ប៉ុន្តែលើកនេះខ្ញុំមិនអាចជួយបានទេ។ វាគឺដោយសារតែអាកាសធាតុដែលបានធ្វើវានៅពេលនេះ។ ខ្ញុំអាចដាក់វាទៅលើអាកាសធាតុនិងទទួលបាន។ ត្រូវពន្យារពេលវា បងប្រុសរ៉ូស គ្រាន់តែបន្តិច។ អរណស្ស៊ី បងស្រីរ៉ូស។ ហើយរីករាយដែលមានព្រឹកនេះនៅទីនេះ បងប្រុសរ៉ូស និងបងស្រីរ៉ូស និងបងប្រុសសារីទូ និងបងប្អូនជាច្រើនអ្នកជាមនុស្សល្អនៅទីនោះ។

2 ខ្ញុំព្យាយាមអ្នកខ្លះប្រាប់ខ្ញុំថា “ពេលមានភ្លៀងធ្លាក់នៅជុននិក គ្រប់គ្នាគ្រាន់តែដេកលើគ្រែ” ការផ្លាស់ប្តូររបបនេះ អ្នកដឹងទេ? ថ្ងៃមួយខ្ញុំនឹងទទួលបានអាហារឥតគិតថ្លៃ។ ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកអាចញ៉ាំអាហារឥតគិតថ្លៃជារៀងរាល់ថ្ងៃដែលព្រះអាទិត្យមិនចាំង។ ខ្ញុំនឹងមើលវានៅថ្ងៃនេះ ធ្វើឱ្យពួកគេសងសម្រាប់ការនោះ។

3 ខ្ញុំបាននិយាយកាលពីយប់មិញ ទៅកាន់ព្រះវិហារមួយចំនួន។ ខ្ញុំពិតជាមិនចាំឈ្មោះរបស់វាទេ។ ដូច្នោះហើយ យើងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យមួយកាលពីយប់មិញ នៅកម្មវិធី។ ហើយទៅកាន់បងប្រុស អូលឡា និងរហូតដល់តេម ហើយយើងគ្រាន់តែមានពេលវេលាដ៏ល្អនៅក្នុងការប្រកបនេះ។ ហើយខ្ញុំរំពឹងថានឹងជួបបងប្អូនអ្នកដឹកនាំទាំងអស់នេះនៅឯសន្និបាត ដូច្នោះយើងនឹងមានពេលអង្គុយលេងជុំគ្នា បងប្រុសរ៉ូស ហើយនិយាយទៅកាន់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំមក គឺដើម្បីមានការប្រកប។ ហើយយើងមាន...សម្លឹងមើលកាលវិភាគរបស់យើងហើយស្វែងរកកន្លែងជាច្រើន។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថានេះជាឱកាសដ៏អស្ចារ្យបំផុត ព្រោះខ្ញុំត្រូវ—ជួបអ្នកផ្សេង ដើម្បីជួបពួកគេ ហើយឆ្លងកាត់។

4 ពេលខ្លះនៅក្នុងការអធិប្បាយ អ្នកដឹកនាំទាំងអស់មានការយល់ច្រឡំ មិនថាផ្លូវមួយឬផ្សេងទៀត។ ជាច្រើនដង មនុស្សយកអ្វីមួយដែលអ្នកនិយាយនិង

ប្រភេទ... វាពឹងផ្អែកបន្តិចចំពោះពួកគេ ដូច្នោះពួកគេនឹងនិយាយបែបនោះ។ ហើយ បន្ទាប់មកអ្នកបន្ទាប់ទទួលបានវា វាមានទំនោរបន្ថែមទៀតបន្តិច។ រឿងដំបូងដែល អ្នកដឹង វាជាការធ្លាក់ចេញពីអាហារ។

5 ដូច្នោះ—ដូច្នោះ យើងជាច្រើនដង ក្នុងការអធិប្បាយ ខ្ញុំបានធ្លាក់ទៅលើនិកាយ និងអង្គការ និងអ្វីៗ។ ពេលខ្លះមនុស្សនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំប្រឆាំងនឹង អង្គការមួយ។” នោះជាការខុស។ ខ្ញុំមិនប្រឆាំងនឹងអង្គការទេ។ ប៉ុន្តែវាច្រើនដង ហើយដែលមនុស្សពឹងផ្អែកលើអង្គការនោះ អ្នកឃើញទេ ហើយដាក់ក្តីសង្ឃឹម របស់ពួកគេលើរឿងនោះ ជំនួសឲ្យព្រះគ្រីស្ទ។

6 ពួកគេចង់មើលថាតើមានសមាជិកប៉ុន្មាននាក់ដែលពួកគេអាចទៅដល់ អង្គការនោះ។ ឥឡូវនេះ វាល្អណាស់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...មិនអីទេ។ ខ្ញុំគិតថាគ្រប់អង្គការ គួរតែទទួលបានសមាជិកគ្រប់រូបដែលវាអាចទទួលបាន។ នោះល្អណាស់។ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលអ្នកមកទទួលយកអ្នកដែលមិនប្រែចិត្ត ហើយដាក់ច្រើនជាងអ្នក ទៅលើការសង្កត់ធ្ងន់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចជាបងប្រុសរ៉ូសបាននិយាយនៅ ទីនេះមួយរយៈមុន និងអ្វីៗ បន្ទាប់មកអ្នកយល់—ពីគំនិតរបស់មនុស្ស “យើង ជាកម្មសិទ្ធិរបស់នេះ ហើយយើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់នោះ។” យ៉ាងណាមិញ យើង ទាំងអស់គ្នាជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះ។ ឃើញទេ?

7 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំបានឃើញបុរសម្នាក់ចុះទន្លេក្នុងទូក...ហើយខ្ញុំរស់នៅ ក្បែរទន្លេមួយក្នុងរដ្ឋតណ្ហាអាណា ទន្លេអូហៃអូ ហើយខ្ញុំនៅជាប់ទឹកជ្រោះ។ វាជា កន្លែងអាក្រក់ណាស់ ពួកគេបានដួល ព្រោះវានឹងធ្វើឱ្យអ្នកដួលឥឡូវនេះ។ បើ អ្នកធ្លាប់ឆ្លងកាត់ទឹកធ្លាក់នោះ គ្មានទូកណាអាចជិះបានឡើយ ព្រោះវាបែបនេះ ប្រហែលសែសិបបួហាសិបហ្វីតត្រង់ទម្លាក់ចុះ ហើយបន្ទាប់មកការបោះជំរុំ មួយកើតឡើងនៅខាងក្រោម ដែលវាប៉ះលើថ្ម ថ្មនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំគិតថា—នេះ —ម្នាក់ ម្នាក់ពណ៌ស ហូរនៅក្រោមទឹកជ្រោះនៅកម្ពស់សែសិបហ្វីត ឃើញទេ កន្លែង ដែលវាធ្លាក់ចុះ ហើយឡើងម្តងទៀត។ ហើយបន្ទាប់មកគ្រាន់តែដួលដូចនោះ ហើយ ចូលទៅក្នុងការប្រណាំងដ៏សំខាន់មួយដែលមានជម្រៅប្រហែលហុកសិបបួចិត សិបហ្វីត។ ហើយនៅក្នុងនោះមានអាងទឹកហូរដែលវិលជុំវិញផ្លូវនេះ ហើយនាំវា ចេញហើយចុះតាមនាវានៃល។ គ្មានផ្លូវរស់រានមានជីវិតទេ អ្នកឃើញទេ។

8 បុរសម្នាក់បានចេញទៅទីនេះកាលពីមុនដោយមានអាវជីវិត។ ពួកគេគ្រាន់តែ

ឃើញរឿងនៅពេលដែលគាត់ធ្លាក់ចុះដូចនោះ។ [ប្រុងប្រុសប្រាណហាំចាប់ម្រាមដៃរបស់គាត់—អដ។] សូម្បីតែអារជីវិតនោះ ចរន្តដ៏អស្ចារ្យនោះបាននាំគាត់ទៅក្រោម។ ហើយមិនដែលរកឃើញគាត់ទេ។ មិនដែលដឹងថាគាត់ក្លាយជាអ្វីទេ។ គាត់បានព្យួរនៅលើថ្មបួនគ្រោមនៅទីនោះ ប្រហែលមួយម៉ាយល៍បូកពីម៉ាយល៍ជុំវិញ បែបនោះ ហើយគ្មានផ្លូវរស់ទេ។

9 ហើយប្រសិនបើខ្ញុំឃើញនរណាម្នាក់ចុះទៅទន្លេដោយទុកចាស់អង្គុយនៅទីនោះ បន្ត ហើយខ្ញុំទៅស្រែកដាក់គាត់ “ចេញពីទុកនោះ។ ទុកនោះនឹងមិនអាចបាញ់ទឹករលកទាំងនោះបានទេ។” ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនមានអ្វីប្រឆាំងនឹងបុរសនោះទេ សូម្បីតែខ្ញុំត្រូវស្តីបន្ទោសគាត់ហើយនិយាយយ៉ាងខ្លាំងជាមួយគាត់។ ខ្ញុំមិនមានអ្វីប្រឆាំងនឹងបុរសនោះទេ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់បុរសនោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាគាត់នឹងដួល។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំស្រែកដាក់គាត់។ ដោយសារតែគាត់មិនមែន... វាដោយសារតែខ្ញុំស្រឡាញ់គាត់ គឺ—គឺជាហេតុផលដែលខ្ញុំស្រែក។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនខ្វល់ទេ ខ្ញុំនឹងនិយាយថា “មែនហើយ ជាការប្រសើរណាស់” សូមបន្ត ឃើញទេ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះគាត់។

10 ប៉ុន្តែមូលហេតុដែលខ្ញុំនិយាយរឿងទាំងនោះគឺដោយសារតែខ្ញុំខ្លះខ្លះខ្លះចំពោះក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំខ្លះខ្លះចំពោះក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់ឃើញវាគ្រាន់តែក្លាយជាអង្គការ-គំនិត។ ហើយខ្ញុំដឹងថានិន្នាការនោះ នោះជាវិធីដែលព្រះវិហារទាំងអស់បានទៅដល់ថ្ម ត្រឹមត្រូវដូចនោះ សិទ្ធិចុះក្រោមតាមនិន្នាការអង្គការនោះ។

11 គ្រាន់តែគិតពីការផុសផុលនៅក្នុងសម័យលូធើរៀន ឥឡូវទៅណាហើយ។ ហើយដរាបណាវាប៉ះដល់នោះ វាមិនឡើងម្តងទៀតទេ។ លូធើរៀនមិនដែលត្រឡប់មកវិញទេ។ សូមមើលវេសលីមេតូឌីស មិនដែលត្រឡប់មកវិញទេ។ សូមក្រឡេកមើល ភៀលគ្រឹមហូលីណេស ណាសារិន ទាំងអស់នៃពួកគេ បាទីស្ត ទ ព្រីសប៊ីធើរៀន។ ពួកគេមានការផុសផុល ហើយបន្ទាប់មកមនុស្សមួយចំនួនបានលើកឡើងដោយអំណាចរបស់ព្រះមកលើគាត់ គាត់ចាប់ផ្តើមចលនានៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ ពេលដែលបុរសនោះបាត់ទៅហើយ នោះគេក៏ចូលទៅក្នុងអង្គការមួយ។

12 ដូចជាវិទ្យាស្ថានព្រះគម្ពីរម៉ូឌី ជាកន្លែងដ៏ល្អ ប៉ុន្តែវានឹងមិនដូចម៉ូឌីមានវាទេ។

ឃើញទេ? ហើយអ្វីដែលម៉ូឌីបានឈរសម្រាប់ពួកគេមានចម្ងាយមួយលានម៉ាយ ពីវា ដូច្នោះអ្នកនៅទីនោះ។ ហើយឥឡូវនេះវាជាបញ្ហាទាំងអស់ ដែលម៉ូឌីមានវា នៅលើព្រះវិញ្ញាណ អ្នកឃើញទេ? ហើយដូច្នោះអ្នក—អ្នករកឃើញថានៅក្នុងរឿង ទាំងនោះ។

13 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមដំបូង ហើយមកទីនេះនៅជននិកកាលពី ឆ្នាំមុន នៅក្នុងចលនាពេនទីកុស្ត មានឱកាសចាប់ផ្តើមអង្គការដោយខ្លួនឯង។ បងប្អូននៃភ្លៀងចុងក្រោយបានមករកខ្ញុំ បាននិយាយថា “នេះគឺវា។ ចូរចាប់ផ្តើម។ ហេតុអ្វី យើងនឹង—ធំជាងពួកគេទាំងអស់។”

14 ខ្ញុំបាននិយាយថា “មក! នោះមិនមែនទេ។ នោះមិនមែន—នោះមិនមែន ជារឿងនោះទេ បងប្អូន។ អ្នក—អ្នកនៅចម្ងាយមួយលានម៉ាយ—ចេញពីផ្លូវ។ ព្រះនឹងមិនប្រទានពរដល់វាឡើយ។” អានប្រវត្តិរបស់អ្នក។ អានព្រះគម្ពីរ។ និង មិនដែលមានអង្គការផ្សេងទៀតចេញពីវាទេ ដែលមកពីនេះ។ ហ្នឹងហើយ។ វា នឹងរៀបចំហើយចូលទៅក្នុង... វាស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពឡៅឌីសេឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក បងប្អូនអើយ មិនមានអង្គការដែលព្រះប្រទានពរដើម្បីក្រោកឡើង ទៀតទេ។ វានឹងគ្មានអ្វីសោះ។ យើងនៅឯការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។ ឃើញ ទេ? ហើយព្រះនឹងយកសំណល់ចេញពីចលនាដ៏ធំនេះ ដែលកំពុងតែកើតឡើង ឥឡូវនេះ សម្រាប់កូនក្រមុំ ប៉ុន្តែមិនមានអ្វីរៀបចំខាងវិញ្ញាណទៀតទេ។ ឃើញទេ? វាចប់ហើយ។

15 នៅពេលដែលខ្ញុំឃើញបងប្អូនប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ពីងលើផ្លូវនោះ ខ្ញុំគ្រាន់តែចាក់វាជាមួយអ្វីដែលខ្ញុំមាន។ ហើយពេលខ្លះបងប្អូនប្រុសនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំប្រឆាំងនឹងយើង។ យើង...” នោះខុសហើយ។ ខ្ញុំអើយ! នោះហើយ—នោះជាអ្វីដែលឆ្ងាយពីគំនិតរបស់ខ្ញុំ គឺប្រឆាំងនឹងនរណាម្នាក់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសម្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំជាបងប្រុសរបស់អ្នក ឃើញទេ ហើយព្យាយាមអស់ពី សមត្ថភាព។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំមិនដែលចូលរួមក្នុងអង្គការណាមួយ ដូច្នោះខ្ញុំអាចឈរនៅក្នុងការរំលោភហើយនិយាយថា “បងប្រុសកុំ។ នោះមិនមែន ជាផ្លូវទេ។”

16 ពួកគេនិយាយថា “យើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់សភា។” នោះពិតជាអស្ចារ្យ ណាស់។ សភានៃព្រះគឺជាពរជ័យដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់ខ្ញុំ។ “យើងជាប្អូនជ្រុង។”

មែនហើយ មើលអ្វីដែលជាពរជ័យដែលពួកគេមានចំពោះខ្ញុំ។ “យើងជា
ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។” រកមើលអ្វីដែលពួកគេបានផ្តល់ពរដល់ខ្ញុំ។ “យើងជាម្នាក់
អ្នកផ្សេងទៀត។” អ្វីក៏ដោយ ពួកគេសុទ្ធតែជាពរជ័យ។ ពួកគេ—ពួកគេជាវាស្ត្រ
របស់ព្រះ។ ឃើញទេ? ហើយវាស្ត្ររបស់ព្រះគឺនៅក្នុងវា។

17 ហើយនៅពេលដែលយើងឈានដល់ការសេពគប់ខ្លួនឯង ដោយនិយាយ
ថា “យើងគ្រាន់តែនៅទីនេះប្រសើរជាងក្រុមជំនុំនៃព្រះបន្តិច” អ្នកឃើញទេ ឬ
“យើងប្រសើរជាង ហួសប្រ៊ិក ឬឈ្មោះព្រះយេស៊ូវ” ឬអ្វីមួយដូចនោះ។ នៅពេល
ដែលយើងគ្រាន់តែជា...យើងប្រហែលជាខុសគ្នាបន្តិចបន្តួចនៅក្នុងគំនិត។ យើង
ទាំងអស់គ្នាបានទៅញាំអាហារពេលល្ងាចថ្ងៃនេះ យើងទាំងអស់គ្នាយកនំផ្សេងគ្នា
ប៉ុន្តែយើងកំពុងញាំនំដូចគ្នា អ្នកឃើញទេ? នោះជាគំនិត។ ដូច្នោះគំនិតរបស់វា
គឺ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែអាចមើលឃើញការប្រកបរបស់យើង។
ដូច្នោះកុំទៅពីងលើអង្គការ។ ពីងផ្នែកលើកាលវាវិ។ អ្នកក្លាយជាស្លាប់ចំពោះរឿង
ផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំជឿ...

18 ខ្ញុំសូមនិយាយរឿងនេះខណៈពេលដែលវានៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំជឿ
ថាអង្គការមួយបានដើរតួនាទីល្អ។ ដ្បិត មានដងច្រើនណាស់ បងប្អូនអើយ
អាក្រក់ដូចដែលយើងស្អប់ក្នុងការគិត មានរឿងកើតឡើងក្នុងចំណោមពួកយើង
ហើយរឿងដូចនោះ គឺជាសាសនាខុសឆ្គង។ ហើយមនុស្សនឹងយកសាសនា
ខុសឆ្គងទាំងនោះ ហើយកំចាត់មនុស្សតាមវិធីណាមួយ។ ហើយបងប្អូនមួយក្រុម
ជួបជុំគ្នានោះ...ដែលខ្ញុំ...អ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយគឺចេញទៅក្រៅដូចដែលពួកគេបាន
ធ្វើនៅសម័យដំបូងនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ ហើយ—ហើយយើងមានវាទាំងអស់នៅ
ថ្ងៃនេះ ឃើញទេ គ្រាន់តែមានចលនា។ ហើយមនុស្សដែលអាចនាំខ្លួនឯងមក
ជាមួយគ្នា...

19 រូបភាពពិតនៃពេនទីកុស្ត តាមគំនិតរបស់ខ្ញុំ ពេលនិយាយអំពីអង្គការ គឺ
—ព្រះវិហារបងប្រុស ពេត្រុស ព្រះវិហារ ហ្វីឡាដេហ្វៀ នៅប្រទេសស៊ុយអែត។
ឥឡូវនេះ ពួកគេមិនខ្វល់ពីគោលលទ្ធិប្រភេទណាដែលអ្នកមានទេ ដរាបណាវាជា
បទគម្ពីរ។ ប្រសិនបើអ្នកចង់ឃើញវាតាមវិធីនេះ វិធីនោះ ឬអ្វីក៏ដោយ ដរាបណា
អ្នកមានការប្រកបហើយរស់នៅក្នុងជីវិតដ៏បរិសុទ្ធពិតប្រាកដ។ ហ្នឹងហើយ។ នោះ
ជាការល្អ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកចង់និយាយថាព្រះយេស៊ូវកំពុងយាងមកលើ

សេះស ហើយម្នាក់ទៀតបាននិយាយថា ទ្រង់យាងមកលើពពកពណ៌ស រកមើល ទ្រង់តាមវិធីនោះ។ គ្រាន់តែទៅមុខ ដរាបណាអ្នករស់នៅក្នុងជីវិតស្អាតស្អំ និង មានការប្រកប។ នោះជាវិធី។ នោះហើយជាវា។

20 នោះហើយ ឥឡូវនេះ នោះជាហេតុផលមួយ មិត្តអើយ ដែលខ្ញុំនៅជាមួយ ក្រុមអ្នកជំនួញនេះ។ ពីព្រោះ ខ្ញុំដឹងថាមានរឿងជាច្រើននៅក្នុងនោះ គួរតែត្រូវបាន តម្រង់ចេញ។ ប៉ុន្តែវាជា—វាល្អបំផុតដែលយើងមាន។ បាទ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ បាទ។ មានរឿងជាច្រើនដែលខ្ញុំនឹងត្រូវនិយាយ។ ហើយ—ហើយអ្នក បងប្អូននៅ ទីនេះនឹងប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំមិនដែលទាញកណ្តាប់ដៃជាមួយពួកគេទេ។ ខ្ញុំនៅទីនេះ ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ ដើម្បីប្រាប់ការពិត។ ហើយខ្ញុំត្រូវតែឆ្លើយសម្រាប់វា។ នោះ ជាការត្រឹមត្រូវ។ បងប្រុសរ៉ូសបាននិយាយថា “នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើង ចូលចិត្តអ្នក។” មែនហើយ នោះ—នោះ យើងមិនអាច...យើង—យើងត្រូវតែនាំជា មួយព្រះបន្ទូលនេះ។ ឃើញទេ?

21 មួយរយៈមុននេះ ខ្ញុំគិតថា តើអ្នកនៅ...ខ្ញុំនៅបរទេស ឬនៅលើកោះកាលពី ឆ្នាំមុន ហើយពួកគេមានការប្រជុំ ហើយបងប្អូនខ្លះបានអូតនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំដ៏ អស្ចារ្យនេះដែលពួកគេមានអ្នកជំនួញទូទាំងបរទេស។ ហើយពួកគេកំពុងនិយាយ អំពី “ខ្ញុំមានកន្លែងតូចមួយនៅជ្រុង។ អាជីវកម្មរបស់ខ្ញុំមិនល្អទេ។ ហើយខ្ញុំមាន ពេលវេលាដ៏អាក្រក់មួយ។ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង គឺខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលមកដើម្បី ទទួលព្រះគ្រីស្ទ ហើយ—ហើយ អូ ខ្ញុំមានអ្វីគ្រប់យ៉ាងឥឡូវនេះ។” ឥឡូវនេះ នោះជាការល្អ។ យើងសូមកោតសរសើរ។ នោះជាការល្អ ប៉ុន្តែភាពរុងរឿងមិន តែងតែមានន័យថាជាព្រះគ្រីស្ទទេ។ នោះ ឃើញទេ ហើយយើងត្រូវមើលវា។ ឥឡូវនេះ នោះជាការល្អ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំ...គ្មានអ្វីប្រឆាំងនឹងវាទេ។

22 ប៉ុន្តែខ្ញុំតាមរកបងប្អូននៅយប់នោះ។ យើងបានចុះទៅផ្ទះសំណាក់ដែលជា —ក្រុមយើងកំពុងស្នាក់នៅ ហើយបងប្រុសសាការ៉ូននិងយើងទាំងអស់គ្នា។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្អូនអើយ ខ្ញុំនឹង ប្រាប់អ្នក។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាបងប្អូនគឺជាក្រុមបុរសល្អបំផុតដែល ខ្ញុំមិនធ្លាប់ជួបក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបាននិយាយថា “រឿងរបស់វាគឺ” ខ្ញុំបាន និយាយថា...

23 ខ្ញុំមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់អង្គការណាមួយទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ការ

ប្រកបជាមួយនោះ។ ខ្ញុំខ្ជាប់កាតប្រកបគ្នាជាមួយពួកគេ ជាកាតតែមួយគត់ដែល ខ្ញុំខ្ជាប់ ព្រោះវាតំណាងឱ្យអង្គការទាំងអស់ អ្នកឃើញទេ? ហើយនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំ ចូលចិត្ត។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាម។

24 “ប៉ុន្តែ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “រឿងដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំបារម្ភ គឺបងប្អូននៅចំពោះមុខ មនុស្សទាំងនោះនៅទីនោះ ដែលរីកចំរើនជាងអ្នកមួយពាន់ដង ហើយបន្ទាប់មក ព្យាយាមប្រាប់ពួកគេថា ព្រះគ្រីស្ទគឺជាកាតរុងរឿង។ កុំព្យាយាមលក់វាឱ្យសោះ។” ឃើញទេ?

25 កុំព្យាយាមប្រៀបធៀបជាមួយពិភពលោក។ សូមឱ្យពិភពលោកមកលើដី របស់យើង។ កុំចេញពីដីរបស់ពួកគេ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? អ្នកទៅដីរបស់ពួកគេ យើងនឹងមិនភ្លឺជាមួយពួកគេទេ។ យ៉ាងណាមិញ ដំណឹងល្អមិនចាំបាច់ទេ វាភ្លឺ។ ហូលីវូដចាំបាច់ដែរ។ ដំណឹងល្អភ្លឺ។ មានភាពខុសគ្នាច្រើនរវាងពន្លឺនិងចាំបាច់ដែរ។

26 ដូច្នោះហើយ ឥឡូវនេះ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្អូនពេនទីកុស្តដំបូង ដែលមានអ្វីមួយ បានព្យាយាមកម្ចាត់វា ហើយចិញ្ចឹមអ្នកក្រ ជាដើម ហើយ ចេញទៅដោយគ្មានអ្វីសោះ ឃើញទេ ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ ដើម្បីសេចក្តី។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះយើងកំពុងព្យាយាមអ្នកថាយើងមានប៉ុន្មាន។” ខ្ញុំបាន និយាយថា “តើវាខុសគ្នាយ៉ាងណា!”

27 ហើយប្អូនប្រុសដ៏មានតម្លៃម្នាក់ បន្ទាប់ពីមួយសន្ទុះគាត់បានក្រោកឡើង និយាយមកខ្ញុំ គាត់និយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ នោះគឺជាកំហុសដ៏ធំបំផុត មួយដែលមនុស្សធ្លាប់ធ្វើ។”

28 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ មើល បងប្រុស ខ្ញុំមិនបានព្យាយាម ណែនាំមនុស្សឱ្យលក់អ្វីដែលពួកគេមានទេ? ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែព្យាយាមចង្អុលប្រាប់ អ្នកជំនួញទាំងនេះ។”

គាត់បាននិយាយថា “នោះជាកំហុសដ៏ធំបំផុត របស់មនុស្ស។”

29 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ពួកគេបានធ្វើវាដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធបានប្រាប់ពួកគេឱ្យធ្វើដូច្នោះ។” ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រាប់នរណាម្នាក់ឱ្យធ្វើ អ្វីក៏ដោយ អ្នកធ្វើអ្វីដែលទ្រង់ប្រាប់អ្នកឱ្យធ្វើ។

30 ហើយគាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ វាជាកំហុសកាន់តែអាក្រក់ដែល ក្រុមជំនុំធ្លាប់បានធ្វើ។”

31 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ហេតុអ្វី បងប្រុស?” ហើយនៅទីនោះនៅចំពោះមុខបុរស ដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយ។

32 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ពីព្រោះ នៅពេលដែលមានរឿងតូចតាចកើតឡើងនៅក្នុង ព្រះវិហារនៅទីនោះ មានភាពខុសគ្នារវាងពួកក្រិកនិង—និងពួកហេព្រើរ និង ផ្សេងទៀតជាដើម” បាននិយាយថា “មនុស្សទាំងនោះមិនមានកន្លែងទៅទេ។ ពួកគេមិនមានសូម្បីតែផ្ទះដើម្បីត្រឡប់ទៅវិញ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ពិតជាឆន្ទៈរបស់ព្រះ។”

គាត់បាននិយាយថា “តើនោះអាចជាឆន្ទៈរបស់ព្រះដោយរបៀបណា?”

33 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ពួកគេបានទៅគ្រប់ទីកន្លែង ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ ពីព្រោះ ពួកគេគ្មានកន្លែងទៅ។”

34 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនធ្វើខុសទេ។ វាគ្រាន់តែមិនធ្វើវា។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយ ដូចដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយកាលពីយប់មិញ អ្នកគ្រាន់តែត្រូវកាន់ព្រះ ហើយកាន់ តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយកាន់តាមវា។ មិនថាវាដឹកនាំអ្នកទៅណាទេ គ្រាន់តែបន្តធ្វើតាមវា។ រក្សាវាឱ្យដូចនោះ។

35 ប៉ុន្តែខ្ញុំពិតជា—ជាអ្នកគាំទ្រនៃការប្រកបរបស់ធុរៈកិច្ចនេះ។ ហើយរាល់ សន្និបាតដែលខ្ញុំត្រូវបានអញ្ជើញមក ខ្ញុំតែងតែទៅនិយាយ និយាយអ្វីគ្រប់យ៉ាង ដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ មិនមែនគ្រាន់តែព្យាយាមបង្កើតអ្វីមួយដើម្បីនិយាយ ដែល នឹងផ្តល់ចិត្តនរណាម្នាក់ ដូច្នោះ-និង-ដូច្នោះ។ ប៉ុន្តែរាល់ពេលដែលខ្ញុំទៅប្រជុំ ខ្ញុំ ព្យាយាមសិក្សា និងអធិស្ឋាន ហើយតម ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ តើ —អ្វីដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថានឹងជួយមនុស្សនោះ។”

36 គ្រប់គ្នាដឹងថាខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូអធិប្បាយទេ។ ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកនិយាយទេ។ ខ្ញុំ —ខ្ញុំ...អ្នកណាក៏ដឹងដែរ។ ខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូអធិប្បាយទេ។ សាររបស់ខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុង អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ជាដើម។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូអធិប្បាយទេ។ អ្នកណា ដឹង ស្តាប់ខ្ញុំអធិប្បាយ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ ខ្ញុំចង់ដាក់កណ្តាប់ដៃនោះនឹង ធ្វើអ្វីមួយ។

37 មិនមែននិយាយថា “តើគាត់មិនមែនជា—អ្នកនិយាយបង្ខំទេឬ? តើគាត់មិនប្រើវេយ្យាករណ៍របស់គាត់ទេឬ? តើគាត់មិនអស្ចារ្យនៅលើវេទិកាទេឬ?” ខ្ញុំមិនចង់បានវាទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ព្រះមិនដែលហៅខ្ញុំសម្រាប់រឿងនោះទេ។

38 ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងព្យាយាមស្វែងរកអ្វីមួយដែលអាចជួយមនុស្សនោះ ហើយព្រះវិហារនោះជាក្រុមជំនុំដែលប្រសើរជាងមុន ជួយវាឱ្យក្លាយជាមនុស្សប្រសើរជាងមុន ដោយអធិស្ឋានលើវា។

39 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងនិយាយបែបនេះ ព្រោះខ្ញុំឃើញមនុស្សពីរបីនាក់នៅតែប្រមូលផ្តុំគ្នា ហើយមានភ្លៀង។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំនិយាយរឿងទាំងនេះ។ ឥឡូវនេះ មួយភាគបួនក្រោយមក។

40 ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំចង់អរគុណបងប្រុស។ ខ្ញុំបានស្គាល់បងប្រុស ហូលលីរ ជាយូរមកហើយ តែងតែស្រឡាញ់គាត់ ពីជំរៅបេះដូងរបស់ខ្ញុំ។ ហើយយើងមានរឿងជាច្រើនដូចគ្នា គឺបងប្រុស ហូលលីរ។ ដូច្នេះហើយយើង...ខ្ញុំបានឃើញបងប្រុស ហូលលីរ ឥឡូវនេះអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ហើយខ្ញុំបានស្គាល់គាត់ថាជាមនុស្សពិតរបស់ព្រះ ហើយខ្ញុំស្រឡាញ់គាត់។ ហើយខ្ញុំនៅទីនេះព្រឹកនេះ ដើម្បីប្រកប។ សុំទោសដែលខ្ញុំខកខានយប់របស់គាត់នៅពេលដែលវាត្រូវបានផ្សាយពាណិជ្ជកម្មនៅកន្លែងនេះ ប៉ុន្តែវាជាអ្វីដែលខ្ញុំមិនអាចជួយបាន។ ហើយខ្ញុំរីករាយដែលបានមកទីនេះនៅព្រឹកនេះ ឃើញក្រុមជំនុំរបស់គាត់ ល្អណាស់ របៀបដែលព្រះបានរីកចម្រើននិងប្រទានពរដល់ពួកគេ។ ហើយ—និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់គាត់ ខ្ញុំពិតជាពេញចិត្តក្នុងការស្តាប់។ សូមព្រះបន្តប្រទានពរដល់គាត់ និងប្រទានពរដល់រោងឧបោសថនេះ និង—និង—ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឌីកុន និងសមាជិកទាំងអស់នៃក្រុមជំនុំ។ ហើយសូមឲ្យអ្នកបានចម្រើនឡើង ហើយចម្រុងចម្រើននៅក្នុងព្រះគុណនៃព្រះអម្ចាស់ គឺជាការអធិស្ឋានដ៏រាបទាបរបស់ខ្ញុំ។

41 ឥឡូវនេះ មុនពេលដែលយើងចូលទៅជិតព្រះបន្ទូល សូមចូលទៅជិតអ្នកនិពន្ធ ជាមុនសិន។ សូមអានក្បាលបន្តិចសម្រាប់ការអធិស្ឋាន។

42 ខណៈពេលដែលយើងអង្គុយយ៉ាងឧឡារិកឥឡូវនេះនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ដោយក្បាលនិងដួងចិត្តរបស់យើងឱនចុះ តើមានសំណើនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ថាអ្វីមួយដែលអ្នកត្រូវការ ដែលអ្នកចង់ឱ្យព្រះអម្ចាស់ប្រទានដល់អ្នក ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាច

ចងចាំអ្នកនៅក្នុងការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះនៅព្រះវិហារ? តើអ្នកគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យវាដឹងដោយការលើកដៃរបស់អ្នកទេ? គ្រាន់តែរក្សាវានៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក តើវាជាអ្វី? ព្រះអម្ចាស់ប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នានូវសំណើរបស់អ្នក។

43 ព្រះវរបិតាដ៏មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា និងព្រះដ៏វិសុទ្ធ ដែលបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ដើម្បីលើកកម្ពស់សិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់យើងចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់នៅព្រឹកនេះ ដោយអរព្រះគុណនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង។ ហើយដូចដែលយើងបានឆ្លងកាត់ភ្លៀង ហើយខ្យល់កំពុងបក់មកភ្លៀងកំពុងធ្លាក់ យើងអធិស្ឋានព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ថាទ្រង់នឹងចាក់ភ្លៀងនៃស្ថានសួគ៌មកលើយើង ភ្លៀងខាងវិញ្ញាណ ភ្លៀងចុងក្រោយនិងភ្លៀងមុន រួមគ្នានៅក្នុងចិត្តរបស់យើងនៅថ្ងៃនេះ។

44 យើងអធិស្ឋាន ឱព្រះវរបិតា ដែលទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់ក្រុមជំនុំនេះ។ យើងអរគុណខ្លាំងណាស់សម្រាប់វា សម្រាប់គ្រូគង្វាលរបស់វា សម្រាប់ក្រុមជំនុំរបស់វា សម្រាប់...កន្លែងដែលមនុស្សអាចជួបជាមួយនឹងដំបូលនៅលើក្បាលរបស់ពួកគេ និងកោអីមានផលសុខភាពដ៏ល្អសម្រាប់អង្គុយ។

45 យើងត្រលប់ទៅក្នុងគំនិតរបស់យើងចំពោះប្រវត្តិនៃក្រុមជំនុំដំបូងនេះ ដើមដំបូងនេះ សារក ព្រះវិហារកាតូលិក ហើយមើលពីរបៀបដែលពួកគេអង្គុយលើផ្ទាំងថ្មប្រាំដែលពួកគេអាចស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយបន្ទាប់មកលុតជង្គង់នៅលើគំដុំ ហើយវាត្រជាក់និងថ្មនិងកខ្វក់ ហើយនៅទីនោះកាន់ដៃរបស់ពួកគេឆ្ពោះទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ហើយរីករាយនឹងវត្តមានរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវការប្តេជ្ញាចិត្តបែបនេះនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេរហូតដល់ពួកគេដើរចូលទៅក្នុងរូងតោ មិនដែលធ្វើចលនាទេ ប៉ុន្តែញញឹមនៅលើមុខរបស់ពួកគេ សម្លឹងមើលទៅស្ថានសួគ៌ ដោយដឹងថា ក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទី ពួកគេនឹងនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ដែលពួកគេស្រឡាញ់។

46 អូ សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកព្យាយាមរបស់យើង នៅតែរស់នៅ ទោះបីជាមានគុកភ្លើង និងជាក៏ដោយ។ បន្តនៅក្នុងពួកយើង ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សេចក្តីជំនឿបែបនេះ។ សូមប្រទានពរដល់ពួកសារកដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

47 ម្នាក់ៗនៅថ្ងៃនេះដែលលើកដៃឡើង ទ្រង់ដឹងពីអ្វីដែលពួកគេត្រូវការព្រះអម្ចាស់។ អ្នកដឹងពីអ្វីដែលនៅពីក្រោយដៃនោះ អ្វីដែលជម្រុញនិង

គោលបំណងនៅក្នុងចិត្តនោះ។ មានតែព្រះអង្គទេដែលអាចផ្គត់ផ្គង់គ្រប់តម្រូវការ ព្រះអម្ចាស់។ ហើយខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ ដោយមិនដឹងថាពួកគេត្រូវការអ្វី ទេ ប៉ុន្តែការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំជាញាតិសម្រាប់ពួកគេ។ ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើរបស់ ទ្រង់ ទូលបង្គំអធិស្ឋានដោយស្មោះសម្រាប់ម្នាក់ៗថា អ្វីដែលពួកគេបានសុំ សូមឲ្យ ពួកគេទទួលបាន។ ប្រទានពរដល់ពួកគេ ព្រះបិតា។

48 ហើយឥឡូវនេះ ដូចដែលយើងបានអានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយបង្រៀន ថ្នាក់សាលាថ្ងៃអាទិត្យនេះ ដូចដែលវានៅព្រឹកនេះ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹង យកពាក្យទាំងនេះនិងសំបករាល់ការមិនជឿចេញពីពួកគេ ព្រះអម្ចាស់ ថាអំណាច ណាមួយរបស់សាតាំងនឹងព្យាយាមបង្កើតខឹងណែល ដែលនឹងរារាំងវាពីការរីក លូតលាស់ សូមឲ្យវាចូលទៅក្នុងចិត្តទាំងអស់ ហើយក្លាយជាដើមឈើផលនៃ សេចក្តីសុចរិត ព្រះអម្ចាស់។ សេចក្តីជំនឿ នាំមកនូវអ្វីដែលទ្រង់បានតែងតាំង ព្រះបន្ទូលទ្រង់ដើម្បីធ្វើ ដោយនិយាយថា “វានឹងមិនត្រឡប់មកខ្ញុំវិញជាមោឃៈទេ ប៉ុន្តែវានឹងសម្រេចនូវអ្វីដែលវាមានបំណង។”

49 ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបញ្ជាក់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ជាបរិសុទ្ធ។ ព្រះបន្ទូលរបស់អ្នកបានរាប់ជាបរិសុទ្ធរួចហើយ។ ហើយរួមគ្នា សូមឲ្យយើងអាច ចិញ្ចឹមហ្វូងចៀមដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រទានដល់យើង—ការបង្រៀន។ យើងសូមក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

50 ឥឡូវនេះ សម្រាប់អ្នកដែលចូលចិត្តអានពេលខ្លះ រួមជាមួយ—សារ ខ្ញុំនឹង... ខ្ញុំសុំឱ្យអ្នក ប្រសិនបើអ្នកនឹងបើកសៀវភៅ។ ហើយខ្ញុំបានទទួលសារសាលា ថ្ងៃអាទិត្យតិចតួច ដូចជា ទៅមនុស្សនៅព្រឹកនេះ។

51 តើអ្នកព្រំខ្ញុំទេ នៅជុំវិញ គ្រប់ទីកន្លែង? ខ្ញុំបានរំកិលមីក្រូហ្វូននេះឡើង។ ខ្ញុំ គ្រាន់តែស្តាប់បន្តិច។ ពេលខ្ញុំចុះមកទីនេះភ្លាម ខ្ញុំមានជំងឺផ្តាសាយ។ អារក្សបាន ព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំនៅឆ្ងាយពីទីនេះ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំជឿ ថាព្រះប្រាកដជានឹងចាក់ចេញនូវអ្វីដែលអស្ចារ្យមកលើមហាសន្និបាតលើកនេះ ព្រោះសាតាំងបានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលវាអាចធ្វើបានដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំនៅឆ្ងាយពីវា។

52 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះយើងនឹងអានចេញពីលោកុប្បត្តិ ជំពូកទី២២។ ហើយអ្នកដែល នឹងចូលមកក្នុងព្រះគម្ពីររបស់អ្នក សូមអានផ្នែកមួយនៃវា ជាមួយគ្នា។ លោកុប្បត្តិ ២២ ចូរចាប់ផ្តើមនៅខទី៩។

លុះដល់កន្លែងដែលព្រះបានមានព្រះបន្ទូលប្រាប់គាត់ហើយ នោះអ័ប្រាហាំក៏ស្តាប់អាសនា១នៅទីនោះ រួចដំរៀបខុស ហើយចងអីសាកជា កូនដាក់លើឱសនៅលើអាសនា។

គាត់លូកដៃទៅ ចាប់យកកាំបិតមកប្រុងនឹងសំឡាប់កូន។

តែទេវតានៃព្រះយេហូវ៉ាមានព្រះបន្ទូលពីលើមេឃ ហៅគាត់ថា អ័ប្រាហាំ ៗអើយ: នោះគាត់ទូលឆ្លើយថា ព្រះករុណារិសេសព្រះអម្ចាស់។

រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា កុំឲ្យលូកដៃទៅលើកូនក្មេងនោះឡើយ កុំ ឲ្យធ្វើអ្វីដល់វាឲ្យសោះ: ដ្បិតឥឡូវនេះអញដឹងថា ឯងកោតខ្លាចដល់ ព្រះហើយ ដោយព្រោះមិនបានសម្រេចទុកនូវកូនឯង តែ១នេះនឹងអញ សោះ។

នោះអ័ប្រាហាំគាត់ងើបភ្នែកឡើង ឃើញ ចៀមឈ្មោល១ជាប់ស្នែង នៅព្រៃខាងក្រោយខ្លួន ឬដោយស្នែងរបស់វា ជាជាង: ហើយអ័ប្រាហាំក៏ ទៅយកចៀមឈ្មោល មកថ្វាយជាដង្វាយដុតលើ...លើជំនួសកូនខ្លួន វិញ។

អ័ប្រាហាំហៅកន្លែងនោះថា យេហូវ៉ា-យីវ: ដូចជាគេក៏និយាយ ដរាបដល់សព្វថ្ងៃនេះដែរ ថានៅក្នុងនៃព្រះយេហូវ៉ា គឺទ្រង់នឹងផ្គត់ផ្គង់ ឲ្យ។

ទេវតានៃព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់ក៏ហៅពីលើមេឃមកអ័ប្រាហាំម្តងទៀត

ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា អញបានស្យូច ដោយនាមរបស់អញ... ព្រោះ ឯងបានធ្វើដូច្នោះ គឺដែលមិនបានសម្រេចទុកនូវកូនឯង តែ១នេះ:

នោះអញនឹងឲ្យពរដល់ឯង ហើយនឹងចំរើនពូជឯងឲ្យមានគ្នាសន្ធឹក ដូចផ្កាយ...នៅលើមេឃ ហើយដូចខ្យង...នៅមាត់សមុទ្រ ពូជឯងនឹង បានគ្រប់គ្រងលើទ្វារក្រុងនៃពួកខ្មាំងសត្រូវ

53 ខ្ញុំចង់យកប្លង់ចុងក្រោយនៅទីនោះសម្រាប់អត្ថបទមួយ: ពូជឯងនឹងបាន គ្រប់គ្រងលើទ្វារក្រុងនៃពួកខ្មាំងសត្រូវ។ នោះជា—ការសន្យាដ៏អស្ចារ្យ។

54 ឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នាបានស្គាល់រឿងនេះ ប្រហែលជា អានវាម្តងហើយ ម្តងទៀត ពីអ័ប្រាហាំ និងរបៀបដែលព្រះបានហៅគាត់ចេញពីប្រទេសរបស់គាត់

និងរបៀបដែលគាត់គ្រាន់តែជាមនុស្សធម្មតា គ្មានអ្វីពិសេសទេ។ ប៉ុន្តែព្រះបាន
ហៅគាត់ហើយបានធ្វើឱ្យគាត់សន្យា។

55 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកកត់សម្គាល់ថាការសន្យានេះដែលព្រះបានបង្កើត
អំប្រាហាំមិនត្រឹមតែចំពោះអំប្រាហាំប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែគឺសម្រាប់ពូជរបស់គាត់
បន្ទាប់ពីគាត់។ ឥឡូវនេះ មនុស្សជាច្រើននិយាយថា “អូ បើខ្ញុំធ្វើដូចអំប្រាហាំ
ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងទៅកន្លែងដែលព្រះបានមានបន្ទូលជាមួយខ្ញុំហើយ—ហើយផ្តល់
ឱ្យខ្ញុំនូវការធានាដូចទ្រង់បានធ្វើអំប្រាហាំ នោះខ្ញុំនឹងមាន ខ្ញុំ—ខ្ញុំពិតជាមានជំនឿ
បងប្រុសប្រាណហាំ ប្រសិនបើខ្ញុំទើបតែមាន ប្រសិនបើព្រះមានបន្ទូលជាមួយ
ខ្ញុំដូចទ្រង់បានធ្វើចំពោះអំប្រាហាំ។” ប៉ុន្តែអ្នកមានការសន្យាដូចគ្នាដែលអំប្រាហាំ
មាន នោះគឺប្រសិនបើអ្នកជាពូជរបស់អំប្រាហាំ។

56 បន្ទាប់មកអ្នកនិយាយថា “ប៉ុន្តែ បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំជាសាសន៍ដទៃ។ ខ្ញុំ
មិនអាចមាន ពូជរបស់អំប្រាហាំទេ។”

57 ពូជរបស់អំប្រាហាំមិនមែនជាគ្រាប់ពូជធម្មជាតិទេ។ វាគឺជាគ្រាប់ពូជ
ខាងវិញ្ញាណ សម្រាប់ការកាត់ស្បែកនោះគ្មានអ្វីសោះ។ ការសន្យា ទ្រង់ថែមទាំង
ផ្តល់ឱ្យគាត់មុនពេលកាត់ស្បែក។ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យគាត់មុនពេលកាត់ស្បែក
ហើយវាមិនមែនដោយសារតែគាត់ត្រូវបានកាត់ស្បែកនិងនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង
ជាមួយព្រះតាមរបៀបនោះទេ។ គឺដោយសារតែអំប្រាហាំបានជឿព្រះ។

58 ហើយបទគម្ពីរបាននិយាយថា “ពេលយើងស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យើងក្លាយជា
ពូជរបស់អំប្រាហាំ។” ប៉ុន្តែនិយាយអំពីវា “ហើយអ្វីដែលជាសាសន៍យូដាមិនមែន
ជាសាសន៍យូដាទេ ប៉ុន្តែជាសាសន៍យូដានៅខាងក្នុង។” ដូច្នេះ បើអ្នកកើតមកពី
ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ “អ្នកគឺជាពូជរបស់អំប្រាហាំ ហើយជាអ្នកទទួលមរតកជាមួយ
អំប្រាហាំតាមការសន្យា។” ឃើញទេ? ដូច្នេះ គ្រប់ទាំងសេចក្តីសន្យាដែលព្រះបាន
ប្រទានដល់អំប្រាហាំ នោះគឺជារបស់អ្នក ពីព្រោះខាងវិញ្ញាណអ្នកគឺជាពូជរបស់អំ
ប្រាហាំ។

59 ហើយអ្នកជាសាសន៍យូដាជាងអ្នកទៅទៀត បើអ្នកកើតក្នុងឈាមសាសន៍
យូដា ហើយបន្ទាប់មក—ហើយក្លាយជាជនជាតិយូដាគ្រិស្តអូស្សូដក់នៅក្នុង
ព្រះវិហារនោះ ហើយជាអ្នកបដិសេធនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏មានតម្លៃនេះ និង
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ? អ្នកជាសាសន៍យូដាជាង ព្រោះអ្នកជា

សាសន៍យូដាដែលកើតពីការសន្យាពីស្ថានសួគ៌ ដែលព្រះបានប្រទានដល់អំប្រាហាំ ហើយអំប្រាហាំបានទទួលយកវាដោយជំនឿ ហើយនោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជាគាត់។ យ៉ាងណាមិញ ជនជាតិយូដាគឺគ្រាន់តែជាការបំបែកខ្លួនហើយឆ្លងកាត់ ហេព្រើរ ជាដើម។

60 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកបានញែកខ្លួនអ្នកចេញពីរឿងនៃលោកិយឆ្លងកាត់បន្ទាត់បំបែកនោះ ហើយកំពុងស្នាក់នៅក្នុងទឹកដីចម្លែក ជាទឹកដីដែលអ្នកមិនបាននៅ កាលពីដើម ជាមួយមនុស្សដែលអ្នកមិនដែលទាក់ទងជាមួយតាំងពីដំបូង បន្ទាប់មកអ្នកក្លាយជាសាសន៍យូដាខាងវិញ្ញាណ។ ពីព្រោះ វិធីដូចគ្នាដែលអំប្រាហាំ បានចាកចេញពីប្រទេសរបស់គាត់ ដោយសារជំនឿ បានចាកចេញពីប្រជាជនរបស់គាត់ ទៅស្រុកចម្លែកជាមួយមនុស្សចម្លែក អ្នកបានចាកចេញពីមនុស្សរបស់អ្នក ចាកចេញពីពិភពលោកនៅពីក្រោយ ទុកឱ្យសហការីរបស់អ្នកនៅពីក្រោយ ឆ្លងកាត់ តាមរយៈព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយជាអ្នកស្នាក់នៅ ស្វែងរកទីក្រុងមួយ ដែលជាអ្នកសាងសង់និងអ្នកបង្កើតគឺជាព្រះ ដូចជាអំប្រាហាំដែរ។ អ្នកធ្វើដំណើរ រួមជាមួយទ្រង់ រស់នៅក្នុងតង់ ព្រះវិហារ បងប្អូនជនរួមជាតិនៃព្រះរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌ ទទួលមរតកនៃអ្វីៗទាំងអស់តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ? យើងបានឆ្លងកាត់ ទីបំបែក។

61 ឥឡូវនេះ អំប្រាហាំ ការសន្យាត្រូវបានធ្វើឡើងចំពោះអំប្រាហាំនិងពូជរបស់គាត់បន្ទាប់ពីគាត់។ ឥឡូវនេះ ព្រះបានប្រទានការសន្យានេះដល់អំប្រាហាំ នៃពូជរបស់គាត់ នឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវរបស់គាត់បន្ទាប់ពីទ្រង់បានល្បួងលអំប្រាហាំ ល្បួងលអំប្រាហាំ។ ឥឡូវនេះបន្ទាប់ពីការសាកល្បងមកដល់ បន្ទាប់មក...

62 អំប្រាហាំបានប្រែចិត្តរួចហើយ យើងនឹងហៅវា ពីអ្នកមិនជឿចូលទៅក្នុងព្រះ។ ហើយបន្ទាប់មកព្រះបានប្រទានដល់គាត់ ជាសញ្ញានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ការកាត់ស្បែក។ បន្ទាប់មក បន្ទាប់ពីការកាត់ស្បែក បន្ទាប់មកពេលវេលាសាកល្បងមកដល់។

63 ប្រភេទស្ថាតណាស់នៅទីនេះនៃក្រុមជំនុំ ដែល បន្ទាប់ពីយើងបានទទួលការសង្គ្រោះ ដូច្នោះ យើងនឹងឱ្យត្រានៃការកាត់ស្បែកដែលបានសន្យា ដែលមិនមែនជាសាច់ឈាមទេ គឺមកពីព្រះវិញ្ញាណវិញ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាការកាត់ស្បែករបស់យើង។ វាជាកាំបិតមុតស្រួចរបស់ព្រះ។ វាបំបែកនិងកាត់ផ្តាច់

អតិរេកនៃសាច់ឈាម នៃលោកិយ ពីយើង។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ មុតជាងដាវ មុខ-ពីរទៅទៀត! ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ ត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គឺជាអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រើ មិនមែនសាសនា មិនមែននិកាយទេ។ ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលគឺជាអ្វីដែលបំបែកយើងចេញពីរឿងរបស់លោកិយ។ វាកាត់ផ្តាច់គំនិត និងអ្វីៗរបស់យើង ហើយថ្វាយយើងទាំងស្រុងចំពោះព្រះ។

64 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “បើអ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយព្រះបន្ទូល របស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក។” ហ្នឹងហើយ។ បន្ទាប់មក វាមិនមែនជាពាក្យរបស់អ្នកទេ។ វា ជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មក អ្នកឃើញ “ប្រសិនបើអ្នកនៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយ ព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក អ្នកអាចសួរអ្វីដែលអ្នកនឹងធ្វើ។” អូ-ហូ។ ឃើញទេ? តើវាជាអ្វី អ្នកមិននិយាយពាក្យផ្ទាល់ខ្លួនទេ។ អ្នកកំពុងនិយាយព្រះបន្ទូលរបស់ ទ្រង់។

65 ដូច្នេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាអង្គដែលយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយញែក យើងចេញពីរឿងទាំងនេះនៃលោកិយ សូមមើល ការកាត់ស្បែក ការកាត់ចេញ។ បន្ទាប់មកអ្នកឆ្លងកាត់ពេលវេលាសាកលរូង។

66 ឥឡូវនេះ អំប្រាហាំ បន្ទាប់ពីគាត់ត្រូវបានហៅចេញ ទឹកដីរបស់ជនជាតិខាល់ ដេ ទីក្រុងអេរិ គាត់ក្លាយជាអ្នកធ្វើដំណើរ ជាអ្នកស្នាក់នៅ។ ហើយបន្ទាប់មកព្រះ បានហៅគាត់ បន្ទាប់ពីគាត់ត្រូវបានបង្ហាញថាគាត់នឹងបន្តយកព្រះតាមព្រះបន្ទូល របស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មក អ្វីដែលព្រះបានធ្វើនៅពេលនោះ គឺផ្តល់ឱ្យគាត់នូវទី សំគាល់មួយ ថាទ្រង់បានទទួលយកគាត់ ហើយទ្រង់បានកាត់ស្បែកគាត់។ ហើយ គាត់បានកាត់ស្បែកអ៊ីស្ម៉ាអែល និងគ្រួសាររបស់គាត់ទាំងអស់។

67 ហើយឥឡូវនេះអ្នកឃើញទេ នៅពេលដែល—នៅពេលដែលអ្នកត្រូវបានហៅ ចេញ ដំបូងអ្នកត្រូវឆ្លងកាត់ការសាកលរូង ដើម្បីមើលថាតើអ្នកពិតជានឹងបន្តឬ អត់។ ហើយបន្ទាប់មកព្រះប្រទានឱ្យអ្នកនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជាសញ្ញាថា ទ្រង់បានទទួលយកជំនឿរបស់អ្នកដែលអ្នកប្រកាសថាមាននៅក្នុងទ្រង់។ តើអ្នក តាមខ្ញុំឥឡូវនេះទេ? ទ្រង់នឹងទទួលយកវា។

68 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយ...ប្រហែលជាមានបងប្អូនបាទីស្ទដ៏ មានតម្លៃមួយចំនួនអង្គនៅទីនេះ។ ហើយគ្រប់គ្នាដឹងថាខ្ញុំចេញពីក្រុមជំនុំ បាទីស្ទ។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយបងប្រុសបាទីស្ទរបស់ខ្ញុំ។ ហើយគាត់

និយាយមកខ្ញុំថា “បងប្រុសប្រាណហាំ?” គាត់ជាបណ្ឌិតខាងទេវភាព ជាបុរសល្អ ជាគ្រីស្ទានពិត។ គាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែ បងប្រុសប្រាណហាំ តើអ្នកទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅឯណា ខុសពីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាខុសគ្នា បងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំ។”

69 គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកមិនគិតថាពេលអ្នកទទួលព្រះគ្រីស្ទ អ្នកទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេឬ?”

70 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកឃើញទេ អ្នកគ្រាន់តែប្រកាសថាអ្នកបានទទួលព្រះគ្រីស្ទរហូតដល់ទ្រង់ទទួលស្គាល់វា។”

71 គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ អ័ប្រាហាំបានជឿព្រះ ហើយវាត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដល់គាត់។”

72 ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ។ ប៉ុន្តែព្រះបានប្រទានទិសម្តាល់ដល់គាត់ ថាទ្រង់បានទទួលសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ នៅពេលដែលទ្រង់ប្រទានត្រានៃការកាត់ស្បែកដល់គាត់ ដែលទ្រង់បានទទួលស្គាល់ជំនឿរបស់គាត់។” អាម៉ែន។

73 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលយើងទទួលព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង ប្រសិនបើយើងស្មោះត្រង់នៅក្នុងនោះ នោះព្រះប្រទានសញ្ញាមួយដល់យើង ថាទ្រង់បានទទួលសេចក្តីជំនឿរបស់យើងលើព្រះគ្រីស្ទ ដោយប្រទានឱ្យយើងនូវត្រានៃការកាត់ស្បែក ដែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នោះហើយជាត្រានៃការកាត់ស្បែក។ “កុំធ្វើឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះព្រួយព្រះហឫទ័យ ដែលទ្រង់បានដៅចំណាំអ្នកនៅថ្ងៃនៃការប្រោសលោះរបស់អ្នក។” មិនមែនទៅកិច្ចប្រជុំបន្ទាប់ប៉ុន្តែដល់ថ្ងៃនៃការប្រោសលោះរបស់អ្នក។ ត្រូវហើយ អេភេសូរ ៤:៣០។ ឥឡូវនេះនោះហើយជារបៀបដែលយើងទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

74 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកនិយាយថា “អូ ខ្ញុំជាអ្នកជឿ” ហើយព្រះមិនដែលប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់អ្នកនៅឡើយទេ ទ្រង់មិនដែលទទួលស្គាល់វាទេ។ អ្នកគ្រាន់តែសារភាពថាអ្នកជឿ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលការសង្ស័យទាំងអស់...ខ្ញុំមិននិយាយថាអ្នកមិនមែនជាអ្នកជឿទេឥឡូវនេះ។ នៅក្នុងផ្នែកជាក់លាក់មួយ អ្នកគឺជាអ្នកជឿ។

75 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានគាប់ព្រះហឫទ័យ អ្នកបានគាប់ព្រះទ័យ នឹងទ្រង់ ជាជាង ហើយទ្រង់ទទួលស្គាល់អ្នកជាកូនរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់ជ្រាប ពីចិត្តរបស់អ្នក ហើយទ្រង់ទតឃើញភាពស្មោះត្រង់របស់អ្នក ទ្រង់ជ្រាបថាអ្វី ៗទាំងអស់ត្រូវបានកាត់ចេញពីអ្នក។ បន្ទាប់មកទ្រង់បោះត្រាអ្នកចូលទៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បង្ហាញដល់ពិភពលោកថា ទ្រង់បានទទួលយកនូវសេចក្តីជំនឿដែលអ្នកប្រកាសថាមាននៅក្នុងទ្រង់។ ទទួល បានវាឥឡូវនេះ?

76 ឥឡូវនេះ ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីនោះ ការល្អៗបានមកដល់។ “កូនប្រុសគ្រប់រូបដែល មករកព្រះមុនដំបូងត្រូវតែទទួលការប្រៀនប្រដៅ សាកល្បង។”

77 ព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលទ្រង់បានទទួលភាពពេញលេញនៃព្រះវិញ្ញាណ នៅទន្លេ នៅពេលដែលយ៉ូហានបានធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកដល់ទ្រង់ ភ្លាមៗនោះអារក្ស បាននាំទ្រង់ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីឆ្លងកាត់ពេលវេលានៃការល្អៗ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលទ្រង់បានយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយយកឈ្នះអារក្ស “វាត្រូវ បានសរសេរ។ វាត្រូវបានសរសេរថា” ទ្រង់បានត្រឡប់មកវិញបន្ទាប់មកត្រៀមខ្លួន សម្រាប់ពិន្ទុកិច្ចរបស់ទ្រង់។

78 ហើយនោះជារបៀបដែលព្រះបានធ្វើដល់អំប្រាហាំ។ ឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់ បន្ទាប់ពីបានហៅគាត់ចេញពីទឹកដីរបស់គាត់ ហើយគាត់បានញែកខ្លួនគាត់ ចេញពីទឹកដីរបស់គាត់ ប្រជាជនរបស់គាត់ ហើយបន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់ប្រទាន ត្រានៃការកាត់ស្បែកដល់គាត់ បន្ទាប់មកប្រទានឱ្យគាត់នូវកូនប្រុស។ បន្ទាប់មក គាត់បានចុះទៅការសាកល្បងចុងក្រោយនោះ រហូតដល់ពេលដែលគាត់ត្រូវថ្វាយ អ៊ីសាកកូនប្រុសរបស់គាត់សម្រាប់ការបូជា។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដោយ ឃើញថាអ្នកមិនបានទុកកូនប្រុសតែមួយរបស់អ្នកទេ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំ។” ទ្រង់ផ្តល់ឱ្យគាត់នូវការធ្វើតេស្តនោះ។

79 បន្ទាប់មកភ្លាមៗនោះ ការប្រយុទ្ធត្រូវបានឈ្នះ គាត់បាននិយាយថា “ពូជឯង នឹងបានគ្រប់គ្រងលើទ្វារក្រុងនៃពួកខ្មាំងសត្រូវ។” អាម៉ែន។ ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ “នឹង បានគ្រប់គ្រងលើទ្វារក្រុងនៃពួកខ្មាំងសត្រូវ។” យើងនឹងទៅដល់ចំណុចចុងក្រោយ នោះក្នុងពេលបន្តិចទៀតនេះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។ ឥឡូវនេះទ្រង់បាន រកឃើញការនេះ អំប្រាហាំស្មោះត្រង់។ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានរកឃើញថាអំប្រាហាំ

ស្មោះត្រង់ បន្ទាប់មកទ្រង់បានប្រទានឱ្យគាត់នូវការសន្យានៃការកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវ។

80 ឥឡូវនេះ នៅទីនោះជាច្រើនដង ជាកន្លែងដែលពួកពោធិ៍កុស្តជាច្រើនបានធ្វើខុស ហើយគិត “មែនហើយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានបង្ហូរមកលើខ្ញុំ។ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវតែមាន។” អត់ទេ បាទ។ អ្នកទើបតែចាប់ផ្តើម។ អ្នក វាមិនមែនអញ្ចឹងទេ។ វាជាការសាកល្បងរបស់អ្នកនិងការសាកល្បងរបស់អ្នក។

81 ដូចជាយើងរកឃើញនៅក្នុង—នៅក្នុង—នៅក្នុង—សញ្ញាចាស់ សាកល្បងព្យាយាម ហើយបន្ទាប់មកដាក់កូនប្រុស។ កូនចិញ្ចឹម ការដាក់កូនប្រុសបន្ទាប់ពីគាត់ជាកូនប្រុសរួចហើយ កើតក្នុងគ្រួសារ។ គាត់ជាកូនប្រុស បន្ទាប់មកគាត់នឹងត្រូវបានសាកល្បង និងសាកល្បង ហើយចិញ្ចឹមបីបាច់ដោយគ្រូបង្ហាត់ និងមើលពីរបៀបដែលគាត់ចេញមក។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់ត្រូវបានដាក់ឱ្យស្មើគ្នា ស្ទើរតែឱ្យពួករបស់គាត់។

82 ឥឡូវនេះនោះជាអ្វីដែលវាមាននៅថ្ងៃនេះ។ យើងមានពេលប្រហែលសែសិបឆ្នាំនៃការសាកល្បងពោធិ៍កុស្ត ឬច្រើនជាងនេះ សូមមើល សាកល្បងក្រុមជំនុំមើលថាតើពួកគេនឹងឈរឬអត់។ ឃើញអ្វីដែលអ្នក...ហើយ ឃើញទេ មានកន្លែងដែលខ្ញុំទទួលបានវាម្តងទៀត។ ជំនួសឱ្យការកាន់លើឈើក្តាងនិងព្រះបន្ទូល ហើយបន្តទៅមុខ យើងក្លាយជាគំរូតាមលោកិយ ទម្លាក់តាមផ្លូវនេះ ឬទម្លាក់វិធីនេះ ឬលំនាំបន្ទាប់ពីនេះ។

83 ដូចដែលខ្ញុំតែងតែនិយាយយ៉ាងខ្លាំងប្រឆាំងនឹងមនុស្សនៅក្នុងនិន្នាការទំនើបនេះសព្វថ្ងៃនេះ ស្ត្រីកាត់សក់របស់ពួកគេ និង—និងបុរសដែលបន្តនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ហើយគ្រាន់តែស្លៀកសម្លៀកបំពាក់និងរបស់អសីលធម៌។ ខ្ញុំទទួលបានការិះគន់ច្រើនអំពីរឿងនោះ។ ប៉ុន្តែតើវាជាអ្វី? វាកំពុងព្យាយាមជួយសង្គ្រោះព្រះវិហារនោះ។ វាកំពុងព្យាយាមនាំពួកគេឡើងនៅទីនេះ ទៅកាន់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដោយមិនគិតពីអ្វីដែលពិភពលោកផ្សេងទៀតនិយាយអំពីវា។ នៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ អាម៉ែន។ ឃើញទេ? ឃើញទេ?

84 រឿងរបស់វាក៏ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីយប់មិញ ពោធិ៍កុស្តកំពុងរង់ចាំខ្យល់បក់យ៉ាងខ្លាំង ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានឮសំឡេងតូចនៅឡើយ។ ឃើញ

ទេ? នោះ វាខុសក្នុងការធ្វើរឿងទាំងនោះ។ ពួកគេគិតថា “ដរាបណាខ្យល់កំពុងបក់បោក មិនអីទេ។”

85 ប៉ុន្តែនោះមិនបានទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍របស់ហោរាទេ។ ខ្យល់បក់បោកមិនដែលរំខានហោរាអេលីយ៉ានៅក្នុងរូងភ្នំទេ។ ផ្លូវលាន់និងផ្លែកបន្ទោរយ៉ាងខ្លាំង ហើយហូរចុះមក មិនដែលទាក់ទាញគាត់ សោះឡើយ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលធ្វើឱ្យគាត់ភ្ញាក់ផ្អើលនោះគឺសំឡេងតូចនៅឡើយ ដែលមានអ្វីមួយកំពុងនិយាយនៅខាងក្នុង។ “ព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំគឺជាសេចក្តីពិត។ សូមឱ្យពាក្យរបស់មនុស្សទាំងអស់ក្លាយជាការកុហក ហើយរបស់ខ្ញុំក៏ជាការពិត។” នោះហើយជាអ្វីដែលទាក់ទាញហោរា។ ឃើញទេ?

86 ហើយវានឹងនៅតែធ្វើវាបាន។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះតែងតែទាក់ទាញចិត្តខាងវិញ្ញាណ ព្រោះវាជាគំនិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងអ្នក ដែលដឹងថាព្រះបន្ទូលនោះជាការពិត។

87 ហើយអ្នកឆ្លងកាត់ពេលវេលាសាកល្បង។ ក្រុមជំនុំឆ្លងកាត់ពេលវេលាសាកល្បង។ បុគ្គលម្នាក់ៗឆ្លងកាត់ពេលវេលាសាកល្បង មុនពេលវាអាចកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវ។ អំប្រាហាំបានឆ្លងកាត់វា។ ព្រះគ្រីស្ទបានឆ្លងកាត់វា។ បន្ទាប់ពីព្រះគ្រីស្ទបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នៅទីនោះនៅឯទន្លេយ៉រដាន់ទ្រង់បានឆ្លងកាត់ពេលវេលាសាកល្បង។ បន្ទាប់ពីអំប្រាហាំត្រូវបានហៅចេញបានដាក់ចូលទៅក្នុងទឹកដីរបស់គាត់ជាកន្លែងដែលគាត់ត្រូវធ្វើជាអ្នកធ្វើដំណើរ បន្ទាប់មកធ្វើការកាត់ស្បែក ហើយព្រះបានជួបគាត់ ពីមួយពេលទៅមួយ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវឆ្លងកាត់ពេលវេលានៃការសាកល្បង។ គ្រប់ពូជរបស់អំប្រាហាំធ្វើដូចគ្នា គឺអំប្រាហាំនិងពូជរបស់គាត់។

88 អង្គការមួយ ព្រះវិហារមួយ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងរកឃើញថា អង្គការរបស់យើងធ្លាក់ចុះនៅតាមផ្លូវ គឺដោយសារតែនៅពេលវាមកដល់ការសាកល្បង។ តើស្តីអ្វី? ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ នោះជាការធ្វើតេស្ត។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាការសាកល្បង។ តើយើងនឹងធ្វើអ្វីដែលមនុស្សមួយក្រុមនិយាយថា ធ្វើ ឬយើងនឹងធ្វើអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូលថាធ្វើ? នោះហើយជាការខុសគ្នា។

89 នៅទីនោះវាមកដល់ថ្ងៃរបស់ ឌីវីត ម៉ូឌី ថ្ងៃរបស់ហ្វាំងនី សានឃី ណុក ខាលវីន ស្តីជិន អស់អ្នកដែលនៅសេសសល់ ពួកគេជាមនុស្សខាងវិញ្ញាណទាំងនោះ

អង្គការដើរតាមពួកគេ។ ពួកគេបានក្រោកឡើងក្រុមមនុស្សនៅទីនោះដែលបានកាត់ផ្លូវរបស់ពួកគេចូលទៅក្នុងវា ម្នាក់ៗជឿលើរឿងនេះ ហើយរឿងនោះ ហើយបន្ថែមបន្តិចនៅទីនេះ ហើយយកបន្តិចនៅទីនោះ ហើយបន្ថែមបន្តិចនៅទីនេះ រហូតដល់ទីបំផុតពួកគេបានបង្កើតអង្គការមួយចេញពីវា។

90 ហើយនៅពេលដែលពួកគេធ្វើ អ្នកជឿពិតប្រាកដ ព្រះយាងមកជុំវិញ ហើយផ្តល់សេចក្តីសុខសុភមង្គលច្រើន បំបែករឿងនោះជាបំណែកៗ ត្រូវហើយ។ តែងតែធ្វើវា។ ព្រះមិនផ្លាស់ប្តូរទេ។ គ្រាន់តែបែករឿងនោះជាបំណែកៗ មនុស្សដែលមានគំនិតខាងវិញ្ញាណមួយចំនួនដែលនឹងនៅត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះបន្ទូលនោះ។

91 ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំបានទទួលសំបុត្រមួយនៅផ្ទះ នៃព្រះវិហារដ៏ល្អបំផុតមួយ អង្គការធំនៅក្នុងការចលនាពេនទីកុស្ត។ ស្ត្រីខូច-ចិត្តដ៏កំសត់ម្នាក់នោះបានសរសេរសំបុត្រមកខ្ញុំ។ ហើយនាងបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំមានសក់រីង ហើយមានម៉ូតនៅខាងក្រោយក្បាលរបស់ខ្ញុំ។” នាងបាននិយាយថា “ហើយ... ប្តីរបស់ខ្ញុំចូលចិត្តវា។” ហើយនាងបាននិយាយថា “យើងបានផ្លាស់ប្តូរពីទីក្រុងដែលយើងមានក្រុមជំនុំដែលពិតខាងវិញ្ញាណ ដែលជាកន្លែងដែលព្រះវិហារធំនេះ ជាព្រះវិហារដំបូងនៃទីក្រុង។” ហើយបាននិយាយថា “នៅពេលដែលយើងទៅដល់ទីនោះ បងប្អូនស្រីពេនទីកុស្តទាំងអស់បានកាត់សក់របស់ពួកគេ។” ហើយបាននិយាយថា “ពួកគេបានតាមខ្ញុំអំពីវា។ ខ្ញុំបាននិយាយថា ‘ទេ ទេ។ ខ្ញុំជឿថាព្រះគម្ពីរបានចែងសម្រាប់យើងកុំធ្វើដូច្នោះ មិនសក្តិសមក្នុងការធ្វើដូច្នោះ។’” ដូច្នោះនាងគ្រាន់តែនិយាយថា “ហើយពួកគេបានរក្សា...” ពួកគេនឹងសើចដាក់នាង និយាយថា “ហេ ខ្សែចង—ខ្សែចងរបស់អ្នកនឹងរាបស្មើនៅខាងក្រោយរបស់អ្នកនៅសល់” ហើយទាំងអស់ដូចនោះ។ ហើយតាមប្តីខ្ញុំ តាមរបៀបនេះ រហូតដល់គាត់បង្ខំខ្ញុំឱ្យកាត់សក់។” ហើយបាននិយាយថា “ខ្ញុំត្រូវបានថ្កោលទោសតាំងពីពេលនោះមក។”

92 គិតពីវា ក្រុមជំនុំពេនទីកុស្តដែលសន្មត់ថាលយសម្រាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ! នោះហើយជាកន្លែងដែលអង្គការរបស់អ្នកនាំអ្នកទៅ។ ត្រូវហើយ។ ពួកគេបរាជ័យក្នុងការស្តាប់សម្លេងនៃព្រះបន្ទូល ដែលហៅពួកគេទៅកាន់សេចក្តីពិត។ ពួកគេទាំងអស់គ្នាកំពុងស្តាប់ខ្យល់បក់បោកយ៉ាងខ្លាំង ហើយជាច្រើនស្រែកនិងរាំ ជាច្រើននិយាយថាពួកគេមានអំណាច។ នោះមិនអីទេ។ ខ្ញុំជឿលើរឿងនោះ ផង

ដែរ។ ប៉ុន្តែ បងប្អូនអើយ នៅពេលដែលអ្នកអាចរាំនិងស្រែក ហើយបន្ទាប់មក
បែរមក ហើយបដិសេធព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយរស់នៅដូចជាលោកិយ មានអ្វី
ខុសនៅកន្លែងណាមួយ។ ត្រូវហើយ។

93 ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយាងចុះមក ជាសំឡេងដ៏តូចនៅឡើយ ហើយដឹកនាំអ្នក
ត្រង់ទៅកាល់រ៉ារី ដែលជាកន្លែងដែលយើងបានស្លាប់ ហើយជីវិតរបស់យើងត្រូវ
បានលាក់នៅក្នុងព្រះតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានដៅចំណាំដោយព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ។ បន្ទាប់មក ព្រះបន្ទូលតែមួយគត់ដែលរស់នៅទីនោះ។ “ដូច្នេះបើ
អ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក ចូរសុំអ្វីដែលអ្នក
ចង់បាន ហើយវានឹងផ្តល់ឱ្យអ្នក។” មានភាពខុសគ្នា។

94 ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំមិនបង្ហាញមុខអ្នកក្នុងនាមជាអ្នកនិយមជ្រុលទេ។ ប្រសិនបើខ្ញុំ
ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងពីវា។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាសេចក្តីពិត ហើយវា
ត្រូវតែនៅជាប់នៅទីនេះ។ ហើយបើវានៅទីនេះ វានឹងបង្ហាញខ្លួនឯងខាងក្រៅ។ វា
ត្រូវតែ! ជីវិតរបស់អ្នក ការតុបតែងមុខរបស់អ្នក នឹងខុសគ្នា។

95 ដូច្នេះនៅពេលដែលព្រះបានសាកល្បងអំប្រាបាំ គាត់បានឆ្លងកាត់មួយរយ
ភាគរយ។ ហើយនឹង...

96 ព្រះមិនអាចផ្តល់ការសាកល្បងដល់អង្គការបានទេ ពីព្រោះវាលាយឡំគ្នា។
ព្រះមិនដោះស្រាយតាមរបៀបនោះជាមួយអង្គការទេ។ ទ្រង់មិនដោះស្រាយ
ជាមួយប្រជាជាតិនានានៅក្នុងពូជសាសន៍ដទៃទេ។ “ទ្រង់បានយកមនុស្សចេញពី
សាសន៍ដទៃ។” អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់បានយកប្រជាជាតិមួយ។ ប៉ុន្តែ ពីសាសន៍ដទៃ
“ទ្រង់បានយកមនុស្សចេញពីសាសន៍ដទៃ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះនាមទ្រង់។”
ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ វាមិនមែនជាសរីរាង្គ... វាមិនមែនជាអង្គការទេ។ វាជាបុគ្គល
ដែលទ្រង់យកចេញពីសាសន៍ដទៃ។

97 ហើយនៅពេលដែលការធ្វើតេស្តមកដល់ តើអ្នកឃើញមានអ្វីកើតឡើង
ទេ? យើងបានចេញមកដើម្បីរកយុត្តិធម៌។ យើងបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងចលនាពេនទីកុស្ត។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកដល់
ពេលវេលាសាកល្បង ទទួលបានអ្នកប្រាជ្ញដុសខាត់ ចង់ដូចជាលោកិយ
ដូចជាវានៅក្នុងថ្ងៃនៃការផ្លាស់ប្តូររបស់វេសលីនិងពួកគេទាំងអស់។ ពួកគេ
ទៅសាលារៀន។ ពួកគេ—ពួកគេរៀនវិទ្យាសាស្ត្រ។ ហើយពួកគេរៀនប្រភេទ

ផ្សេងទៀតទាំងអស់នេះដែលស្របតាមការអប់រំ។ ហើយពួកគេព្យាយាមរៀន
ចិត្តវិទ្យា។ “គ្រាន់តែជាងឈ្នួបបំផុត ល្អ កុំនិយាយបែបនេះ។ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេ
ធ្វើបែបនេះនិងនោះ។ ព្រោះវានឹង...” ឃើញទេ អ្នកកំពុងកកកុញនិងសាងសង់។
គោលដៅរបស់អ្នក—របស់អ្នក—របស់អ្នកគឺខុស។ ការជម្រុញរបស់អ្នកគឺខុស។
អ្នកកំពុងកសាងអង្គការមួយជំនួសឱ្យការកសាងទៅកាលវាវិ។ តើអ្នកអាចសង់
កាលវាវិដោយរបៀបណា មិនមែនមកតាមផ្លូវនៃព្រះបន្ទូល?

98 “ដ្បិតយើងត្រូវបានលាងដោយទឹកនៃព្រះបន្ទូល។” “អ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ
ហើយពាក្យរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក បន្ទាប់មកសូមអ្វីដែលអ្នកចង់បាន។”

99 មានកន្លែងដែលយើងឃើញការបរាជ័យនៃចលនាពោធិ៍កុស្ត ពីព្រោះ
ពួកគេចេញឆ្ងាយពីព្រះបន្ទូល។ ព្រះបន្ទូលនឹងនិយាយរឿងមួយ ពួកគេនឹង
ព្យាយាមធ្វើឱ្យអង្គការនោះចូលមកទីនោះនៅកន្លែងណាមួយ។ ហើយពួកគេនឹង
ដើរចេញពីព្រះបន្ទូលនោះ ហើយយកវាទៅជាមួយអង្គការ។ ហើយអ្នកឃើញទេ
ថាវាទៅណា? វាស្ទើរតែដូចជាក្រុមជំនុំផ្សេងទៀត។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកយើងវិនិច្ឆ័យ
ស្រែក ហើយនិយាយភាសាដទៃ ហើយលោតឡើងចុះ ពួកគេមិនអីទេ។ អង្គការ
របស់ពួកគេមិនអីទេ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំបានធ្វើឱ្យខ្លួនឯងច្បាស់។ ប៉ុន្តែរឿងនោះគឺថា
សម្លេងនៃព្រះបន្ទូលនៅតែនិយាយចេញមក។ នោះហើយជាវា។

100 អ្នកឆ្លងកាត់ការសាកល្បង។ ព្រះបានសាកល្បងអ្នកដូចជាទ្រង់បានធ្វើអី
ប្រាបាម។ ទ្រង់សាកល្បងពូជរបស់អីប្រាបាម បន្ទាប់ពីគាត់។ ហើយឥឡូវនេះ
មូលហេតុដែលយើងមិនមានច្រកទ្វារនៃសត្រូវ ហេតុផលមានច្រើនណាស់
ក្នុងចំណោមពួកយើង គឺដោយសារតែយើងមិនអាចទ្រាំនឹងការសាកល្បងបាន។
ហើយខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកអ្វីមួយ ការសាកល្បងនៃព្រះបន្ទូលគឺត្រឹមត្រូវ។

101 ហេតុផលដែលយើងមិនមាន ហើយយើងនឹងមិនមាន...នៅក្នុងអង្គការទេ។
ខ្ញុំគិតថាពោធិ៍កុស្តមានអង្គការដ៏ល្អមួយចំនួន។ មនុស្សល្អៗមួយចំនួនដែល
ខ្ញុំ...ដាក់...រស់នៅលើផែនដី ជាកម្មសិទ្ធិនៅក្នុងពួកគេ—អង្គការរបស់ពួកគេ។

102 សភានៃព្រះ ខ្ញុំមានមិត្តនៅទីនោះ។ ខ្ញុំអើយ! បងប្រុសម្នាក់នៅរដ្ឋឥណ្ឌា
អាណា ខ្ញុំនឹងទៅ ដើម្បីមានការប្រជុំ ខ្ញុំជឿ តាមផ្លូវ ភ្លាមៗ។ បងប្រុសវ័យវីដ គាត់
ជាអ្នកស្រុកនៃរដ្ឋឥណ្ឌាអាណា។ ខ្ញុំជឿថាគាត់ជាមនុស្សដែលកោតខ្លាចព្រះ។
ប៉ុន្តែ គាត់ជាមនុស្សស្រុកនៃក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ។

103 បួនជ្រុង អូ ខ្ញុំអើយ តើមានប៉ុន្មាននាក់! វាល ម៉ាកកើសុន និងបងប្អូនជាច្រើន
នាក់នោះ ដែលជាមនុស្សគោរពព្រះ គ្មានអ្វីនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេទេ។ ពួកគេជា
មនុស្សល្អ។

104 ចូលទៅក្នុងវ៉ែនណេស ដែលពួកគេហៅខ្លួនឯងថា វ៉ែនណេស។ ឬ ឥឡូវនេះ
ខ្ញុំមិនគិតថា...ពួកគេហៅវាថាព្រះវិហារឈ្មោះព្រះយេស៊ូវ។ ជេក ម៉ូរ៉េ គ្រាន់តែហៅ
ម្នាក់ចេញពី...មានពួកគេរាប់រយនាក់ បុរសល្អ បុរសល្អ បុរសដែលគោរពព្រះ។

105 ប៉ុន្តែរឿងរបស់វាគឺ បងប្រុស គឺនេះ នៅពេលដែលអ្នកព្យួរទៅអង្គការនោះ។
ឃើញទេ? ព្រះយកអង្គការទាំងនោះ ហើយ—ហើយពួកគេគ្រប់គ្នាបានធ្លាក់ចុះ។
សូមក្រឡេកមើលពួកគេ ភាពជាលោកិយកំពុងចូលមក។ មើលស្រ្តីរបស់ពួកគេ។
មើលបុរសរបស់ពួកគេ។ មើលលក្ខខណ្ឌរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំអាចចង្អុលអ្នក ក្រុមជំនុំ
នៃព្រះដែលមានខ្លឹមនៅលើក្តាររបស់ពួកគេ ដែលបានរៀបការពីរបីដង អ្នក
អធិប្បាយបន្ត។ ស្រ្តីដែលកាត់សក់ ស្លៀកខ្លី តុបតែងខ្លួន ហើយនៅតែអះអាង
ថាមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អាស្រ័យលើភស្តុតាងនៃការនិយាយភាសាដទៃ ឬ
លោត-ឡើង-ចុះ ឬស្រែក។

106 ពួកគេបរាជ័យនៅតែជាសំឡេងតូចនៃព្រះបន្ទូល។ ព្រះបន្ទូលនោះរក្សា
អ្នកមានតុល្យភាពទៅនឹងឈើឆ្កាង។ នោះហើយជាកន្លែងដែលវាជេក។ នោះ
ហើយជាមូលហេតុដែលយើងមិនមានហោរាពិតប្រាកដនៅក្នុងក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃ
នេះ ដូចជាអាកាប៊ូស។

107 នោះហើយជាមូលហេតុដែលក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះ—ពួកគេស្ទើរតែមិនគោរព
និយាយភាសាដទៃនៅពេលដែលនរណាម្នាក់និយាយ ដោយសារតែពួកគេបានព្យ
ការក្លែងបន្លំនិងអនុវត្តច្រើនរហូតដល់ពួកគេមិនដឹងថាអ្វីត្រូវនិងខុសនៅក្នុងវា។

108 ការបកស្រាយដែលគ្រាន់តែជាការបំភាន់ នរណាម្នាក់គ្រាន់តែនិយាយ
អ្វីមួយដោយសារតែគាត់មានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានដឹកនាំ។ នោះមិនមែនជាការ
បកស្រាយទេ។ ការបកស្រាយ មិនមាននរណាម្នាក់ឈរហើយនិយាយភាសា
ដទៃទេ ម្នាក់ទៀតក្រោកឡើងក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទីហើយបកស្រាយអ្វីដែលគាត់
និយាយ។ នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់កំពុងនិយាយ ម្នាក់ទៀតកំពុងបកស្រាយ
នៅទីនោះ និយាយពាក្យមួយពាក្យ ការបញ្ចេញមតិដូចគ្នា អ្វីគ្រប់យ៉ាងដូចគ្នា។
បុរសនេះប្រហែលជាកំពុងទាយ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាការបកស្រាយទេ។ ពួកគេ

ខ្លះ ប្រភេទនៃសំឡេងនេះផ្តល់អ្វីមួយ ត្រឡប់មកវិញនៅទីនេះផ្តល់អ្វីផ្សេងទៀត។ ហើយអ្នកខ្លះនិយាយដប់ពាក្យ ម្នាក់ទៀតនិយាយហាសិបពាក្យនៅពីក្រោយវា សម្រាប់ការបកស្រាយ។

109 បកវ៉ែប្រមានន័យថា “និយាយ ពីមួយពាក្យ-ទៅ-មួយពាក្យ។” ប្រសិនបើវាជា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ វាត្រូវតែមក ពាក្យដោយពាក្យ បន្ទាត់នៅលើបន្ទាត់ បន្ទាត់នៅ លើបន្ទាត់។ នោះជារបៀបដែលព្រះបន្ទូលត្រូវមក។

110 ប៉ុន្តែតើយើងបានឃើញអ្វី? ក្លែងក្លាយច្រើនណាស់! ហើយពួកគេបានធ្វើវា តាមលំដាប់លំដោយ ជំនួសឱ្យការនៅជាមួយព្រះបន្ទូល ពួកគេបានដាក់វានៅ ទីនោះ។ នៅពេលដែលបុរសម្នាក់បានធ្វើដូច្នោះ ពួកគេបានហៅគាត់ថាពោនទីកុស ដ។ ហើយអ្នកដឹងថាមានអ្វីកើតឡើង។

111 នៅពេលដែលការធ្វើតេស្តមកដល់ ពេលវេលាសាកល្បង បន្ទាប់មកគ្រាប់ពូជ ចាប់ផ្តើម វាបង្ហាញថាមួយណាជាគ្រាប់ពូជនិងមួយណាមិនមែន។ ឥឡូវនេះ ដោយមិនគិតពីអ្វីដែលបានកើតឡើង អំប្រាហាំបាននៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល សេចក្តី សន្យា។

112 ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះអង្គការមិនអាចធ្វើដូច្នោះបានទេ។ ហើយបងប្អូនដ៏មានតម្លៃ មួយចំនួនដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អង្គការទាំងនោះ អ្នកមិនយល់ស្របជាមួយពួកគេ ម្តងទេ អ្នកដឹងថាអ្នកទៅណាហើយ។ តើអ្នកប៉ុន្មាននាក់?

113 ខ្ញុំមិននិយាយថានៅក្នុងអគារនេះទេ ប៉ុន្តែតើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលបាននៅក្នុង ការសិក្សារបស់ខ្ញុំ តើប៉ុន្មាននាក់ដែលបាននៅជាមួយខ្ញុំ និយាយថា “បងប្រុស ប្រា ណហាំ យើងដឹងថានោះជាសេចក្តីពិត។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងត្រូវបានគេបណ្តេញ ចេញនៅទីនេះ តើយើងនឹងធ្វើអ្វី?”

114 បងប្រុស តើយើងនឹងធ្វើអ្វី? ព្យួរទៅកាល់វ៉ារី ព្យួរតាមការសន្យា ព្យួរលើ ឈើឆ្កាង ដោយមិនគិត។

115 ហើយនៅទីនោះ ពួកគេមានបុរសល្អបំផុតមួយចំនួន។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែអ្វី ដែលខ្ញុំព្យាយាមធ្វើ គឺត្រូវតែបរាជ័យ។ វាតែងតែបរាជ័យ ហើយតែងតែបរាជ័យ។ ប៉ុន្តែវា មិនថាអ្នកបរាជ័យឬអត់ ជាមួយព្រះ ចូររក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ និង ការសន្យារបស់ទ្រង់ជាមុនសិន។ អ្នកនឹងត្រូវបានសាកល្បងដោយវា។

116 អ្នកនឹងចុះហត្ថលេខាលើក្រដាស ដែលអ្នកនឹងធ្វើនេះឬធ្វើនោះ។ សូម្បីតែប្រឆាំងនឹងព្រះបន្ទូលក៏ដោយ អ្នកនឹងនៅតែចុះហត្ថលេខាលើវា។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ នៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក អ្នកដឹងថាវាខុស។ នោះហើយជាសំឡេងតូចមួយដែលនិយាយ ព្រះបន្ទូលនោះ។ កុំឆ្ងល់ថាយើងមិនអាចបន្តបានទេ ព្រោះមានអ្វីកើតឡើង។ អ្នកបានញែកខ្លួនអ្នកចេញពីសម្លេងដ៏តូចនោះ។ អ្នករត់លឿនពេក។ ព្រះកំពុងហៅអ្នក ប៉ុន្តែអ្នករត់ចេញលឿនពេក ព្រោះផ្ទុយនឹងបន្តិចឡើង ផ្អែកបន្ទាន់ភ្នំញើ។

117 វាមិនដែលជំរុញអេលីយ៉ា ដែលជាហោរានោះទេ។ គាត់ចង់បានសម្លេងនោះដំបូង។ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងដេកនៅទីនេះ។”

118 មនុស្សជាច្រើននៅថ្ងៃនេះ បានចាប់ផ្តើមបិទ កម្មវិធីព្យាបាល ខាងសាច់ឈាម ក្នុងការប្រៀបធៀប គ្រប់ប្រភេទ និងអារម្មណ៍ដែលមិនដែលសូម្បីតែលេចឡើងនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ តើវាជាអ្វី? យើងគួរតែច្រៀងចម្រៀងនោះ: “អ្នកដែលរង់ចាំព្រះអម្ចាស់។ សូមឲ្យទូលបង្គំបន្ទាបមោទនភាពរបស់ទូលបង្គំ ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់។ សូមឲ្យទូលបង្គំរង់ចាំ ព្រះអម្ចាស់អើយ រហូតដល់ទូលបង្គំឮសំឡេងតូចនោះ។” ហើយសំឡេងនោះនឹងក្លាយជាសំឡេងបទគម្ពីរ។ វានឹងនិយាយយ៉ាងពិតប្រាកដជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ អាម៉ែន។ ត្រូវហើយ។

119 បានរកឃើញ អំប្រាហាំបន្ទាប់ពីគាត់ត្រូវបានហៅចេញ បានញែកចេញពីមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់ ពីគ្រួសាររបស់គាត់ ពីផ្ទះរបស់គាត់ សម្រាប់សាច់ញាតិរបស់គាត់ ចូលទៅក្នុងទឹកដីចម្លែក។ ដោយជំនឿគាត់បានធ្វើដូច្នោះ។ បន្ទាប់មក ដោយសារគាត់បានធ្វើវា ព្រះបានឲ្យគាត់កាត់ស្បែក ដើម្បីបញ្ជាក់ថា គាត់ជាកូនរបស់ព្រះ ថាគាត់ជឿលើទ្រង់ពីព្រោះគាត់ជឿលើការសន្យា។ ប៉ុន្តែ គាត់មិនអាច គាត់មិនបានឃើញវាជាធម្មជាតិទេ ប៉ុន្តែគាត់បានប្រកាសថា “អ្វីដែលផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាការកុហក។” មិនថាមានភស្តុតាងប៉ុន្មានទេ វានៅតែកុហក។

120 ខ្ញុំស្តាប់ការនិយាយបែបនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវតែនិយាយ។ មើល។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកយកក្រសួង ខ្ញុំនឹងនិយាយវាសម្រាប់រឿងមួយដែលអាចមើលឃើញ អាចមើលឃើញ ដែលអះអាងថាមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងមិនសមរម្យគ្រប់គ្រាន់

ដើម្បី—ទុកឱ្យសក់របស់ពួកគេដុះឡើង មានអ្វីខុសនៅកន្លែងណាមួយ។ ស្ត្រីដែលនឹងស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ដែលទាក់ទងនឹងបុរស ហើយពាក់វា នៅពេលដែលព្រះគម្ពីរចែងថា “វាជាការគួរស្តាប់ខ្ពើមចំពោះព្រះ—ចំពោះស្ត្រីដែលស្លៀកសម្លៀកបំពាក់បុរស។” ហើយបន្ទាប់មកអ្នកអះអាងថាមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយធ្វើដូច្នោះ?

121 ខ្ញុំបាននិយាយនៅថ្ងៃមួយនៅអូរីហ្គុន។ មានស្ត្រីម្នាក់បានសរសេរសំបុត្រធំមួយឱ្យខ្ញុំ។ នាងបាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ អ្នកមានព័ន្ធកិច្ចដ៏អស្ចារ្យមួយ ប៉ុន្តែអ្នកប្រាកដជាបំផ្លាញវា។” នាងបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ ចុះ...” បាននិយាយថា “ខ្ញុំពាក់អាវគ្រប់ពេល។” បាននិយាយថា “ចុះយ៉ាងណាចំពោះការចេញទៅក្រៅនៅក្នុងសួនច្បារដើម្បីជ្រើសរើស—សួនច្បារខ្លះ ហើយជាមួយនឹងសម្លៀកបំពាក់។ តើអ្នកមិនគិតថាវាមើលទៅល្អជាងជាមួយអាវធំជាងវាទេ ឬគុកងងឹត តើវាជាអ្វី ជាងស្លៀកពាក់?” ហើយនិយាយថា “មើល ខ្ញុំជិះឡើងលើភ្នំជាមួយក្មេងប្រុស ពេលពួកគេឡើងទៅឃ្វាលគោ ហើយ” បាននិយាយថា “ខ្ញុំចូលទៅក្នុងតំបន់ដែល-មានមូស។” បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ ជាមួយ—ជាមួយនឹងសម្លៀកបំពាក់ ពួកគេនឹងស៊ីខ្ញុំ។ ជាមួយនឹងអាវធំពួកគេមិនខានខ្ញុំទេ។”

122 ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះស្តើងជាងទំពាំងបាយជូរដែលធ្វើពីស្រមោលរបស់ម៉ាន់ដែលស្រែកឃ្លានរហូតដល់ស្លាប់។ មេត្តា! វាមិនមានព្រះបន្ទូលមួយរបស់ព្រះអំពីវាទេ។ នោះជាគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។”

123 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “សូមឲ្យគ្រប់ទាំងពាក្យកុហក ហើយទ្រង់ក៏ពិត។” ប្រពន្ធខ្ញុំស្លៀកពាក់។ នាងរើសនៅសួនច្បារ។ នាងមិនមានបញ្ហាអ្វីទេ។ ហើយទោះយ៉ាងណា ស្ត្រីម្នាក់មិនមានជំនួញជាមួយក្រុមបុរសនៅទីនោះ ចិញ្ចឹមគោយ៉ាងណាក៏ដោយ។ នាងគួរតែនៅក្នុងផ្ទះបាយដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់នាង។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។

124 ពួកគេគ្រាន់តែព្យាយាមកលេស ប៉ុន្តែគ្មានទេ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺច្បាស់ ហើយស្ត្រីដែលកើតពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនឹង...ហើយបុរសម្នាក់ដែលកើតពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យប្រពន្ធរបស់គាត់ធ្វើដូចនោះទេ។ តើទ្រង់មានបន្ទូលអ្វី? “នាងដែលកាត់សក់របស់នាង ធ្វើឱ្យខូចក្បាលរបស់នាង។” ហើយប្តីរបស់នាងគឺជាក្បាលរបស់នាង។ នាងមិនគួរឱ្យគោរព។

125 ខ្ញុំគួរតែបិទមាត់ប្រសើរជាង។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ ឃើញទេ ឃើញទេ វា គ្រប់គ្រាន់ហើយ។ អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ។

126 ខ្ញុំមិននិយាយវាដោយការព្យាបាទទេ។ បើខ្ញុំនិយាយវាដោយការព្យាបាទ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រណីសន្តោសចិត្តបាបរបស់ខ្ញុំ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចុះនៅទីនេះនៅ អាសនៈនេះ ប្រែចិត្ត។

127 ខ្ញុំនិយាយព្រោះ មិត្តអើយ ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ ហើយខ្ញុំកំពុងព្យាយាមប្រាប់ អ្នកពីអ្វីដែលជាការពិត ហើយនោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ យើងត្រូវស្តាប់ ព្រះសូរសៀងតូចរបស់ព្រះ ដើម្បីវាស់ស្ទង់ព្រះបន្ទូល។ យើងកំពុងឆ្លងកាត់ ពេលវេលានៃការសាកល្បង។ ហាលេលូយ៉ា!

128 តើអ្នកដឹងទេថាបន្ទាប់ពីពេលវេលាសាកល្បងនោះមកដល់ ការបង្រៀន របស់កូនប្រុសនោះដែលបានកើតនៅក្នុងគ្រួសារនិកាយ? ប្រសិនបើគាត់ឈរលើ ការសាកល្បង ហើយនៅជាប់នឹងបំណងប្រាថ្នារបស់ឪពុក បន្ទាប់មកក្មេងប្រុស នោះត្រូវបានគេយកចេញ ហើយគាត់ត្រូវបានគេពាក់សម្លៀកបំពាក់ ហើយ បន្ទាប់មកមានពិធីមួយបាននិយាយ។ ហើយក្មេងប្រុសនោះត្រូវបានគេដាក់ចូល ទៅក្នុងគ្រួសារដែលគាត់កើត។

129 នោះហើយជាបញ្ហាជាមួយពួកពេនទីកុស្តរបស់យើងនៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេ គ្រាន់តែលោតនៅទីនេះនិងទីនោះ ហើយអង្គការរបស់យើងនឹងទាញពួកគេ តាមស្ត្រីនេះនិងស្ត្រីនោះ។ ពួកគេមិននៅជាមួយព្រះបន្ទូលទេ។

130 ប្រសិនបើអ្នកនឹងនៅជាមួយព្រះបន្ទូល នោះព្រះដោយឃើញថា “បើ អ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក” ទ្រង់ ទ្រង់មិនអាចប ដិសេធជាបានទេ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មកនឹងមានពេលមួយ ពេលខ្លះ នៅពេលដែលអ្នកនឹងត្រូវយកចេញហើយញែកចេញ ហើយត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនូវអ្វី ដែលពិតប្រាកដ ហាលេលូយ៉ា អំណាចនៃព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា។

131 ដែល ព្រះកំពុងរង់ចាំកូនរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនតម្រង់ជូរទេ នៅពេល ដែលពួកគេមកដល់ពេលវេលាសាកល្បងនោះ។ តើអ្នកនឹងទទួលយកវាទេ? “មែនហើយ ក្រុមជំនុំនឹងដេញខ្ញុំចេញ។” ត្រូវហើយ។ ហ្នឹងហើយ។ បន្ទាប់មក ទៅ។ នោះមិនមែនជាពូជរបស់អំប្រាហាំទេ។ ពូជរបស់អំប្រាហាំមិនធ្វើដូច្នោះទេ។

132 ពូជរបស់អំប្រាហាំ! ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលផ្ទុយនឹងអំប្រាហាំទេ គាត់នៅត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះបន្ទូលសន្យានោះ គ្រាន់តែនៅជាប់នឹងវា។ មិនថាសារ៉ាមកយ៉ាងម៉េចទេ អ្នកផ្សេងទៀតមក អ្នកផ្សេងមក អ្វីគ្រប់យ៉ាង គាត់រាប់វាហាក់ដូចជាមិនមែនអញ្ចឹង។ គាត់មើល គាត់ជឿថាគាត់អាចមើលឃើញការសន្យា ពីព្រោះព្រះបានសន្យាចំពោះគាត់ ហើយនោះជាអ្វីទាំងអស់ដែលមានចំពោះវា។ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ស្ថិតនៅក្នុងគាត់។

133 បន្ទាប់មកទ្រង់ប្រទានឱ្យគាត់នូវការសាកល្បងចុងក្រោយនោះ។ “ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យគាត់នូវចំណែកពីរដង ហើយសាកល្បងគាត់។” ឥឡូវនេះ គាត់មានកូនប្រុសរួចហើយ។ គាត់ឃើញថាគាត់បានទទួលវា។ “ប៉ុន្តែឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងប្រាប់គាត់ថា ‘យកកូនប្រុសនោះហើយសម្លាប់វាចោល។’ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យកូនប្រុសនោះពេលគាត់ឃើញ...តើគាត់នឹងសម្លាប់កូនប្រុសនោះឬ? ខ្ញុំនឹងសាកល្បងគាត់ឥឡូវនេះ។”

134 អំប្រាហាំ ស្មោះត្រង់នឹងព្រះបន្ទូល! នៅពេលដែលអ្នកទទួលបានការសន្យា តើអ្នកនឹងបញ្ឈប់រឿងដោយរបៀបណា?

135 “តើ—តើអ្នកនឹងទៅដោយរបៀបណា—តើអ្នកនឹងរំពឹងថានឹងក្លាយជាបិតានៃប្រជាជាតិ ហើយនៅទីនេះអ្នកមានអាយុមួយរយដប់ប្រាំឆ្នាំហើយឬនៅ?” អ៊ីសាកតូចអាយុប្រហែលដប់បួនដប់ប្រាំឆ្នាំ។ “តើអ្នកនឹងក្លាយជាបិតានៃប្រជាជាតិដោយរបៀបណាពេលអ្នកមានអាយុមួយរយដប់ប្រាំឆ្នាំ នេះគឺជាកូនតែមួយគត់របស់អ្នក ហើយអ្នកកំពុងបំផ្លាញកសុតាងតែមួយគត់របស់អ្នកដែលអ្នកមាន?” អាម៉ែន។

136 “តើខ្ញុំនឹងធ្វើវាដោយរបៀបណាបើខ្ញុំចេញពីអង្គការរបស់ខ្ញុំ? តើខ្ញុំនឹងធ្វើវាដោយរបៀបណាបើខ្ញុំធ្វើវិបល្លាស?” អូ ស្តាប់សំឡេងតូចនោះ ហើយមកឯព្រះបន្ទូល គឺជាព្រះបន្ទូល។

137 អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំបានឮសំឡេងប្រាប់ខ្ញុំពីរឿងនេះ។” ប្រសិនបើវាផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូល វាមិនមែនជាសំឡេងរបស់ព្រះទេ។ សំឡេងរបស់ព្រះបានមកដល់ព្រះបន្ទូល។

138 បន្ទាប់មកអំប្រាហាំបានដើរឡើងទៅឯព្រះសូរសៀង ហើយនៅតែជាសំឡេងតូចមួយនៃព្រះ ទៅព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ត្រូវតែយកជីវិតរបស់កូនប្រុសរបស់គាត់។

139 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “សូមរក្សាដែររបស់អ្នក អំប្រាហាំ។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកស្រឡាញ់ ខ្ញុំឥឡូវនេះ។ ហើយអស់អ្នកដែលបន្ទាប់ពីអ្នក ហាលេលូយ៉ា អស់អ្នកដែល មកបន្ទាប់ពីអ្នក ដែលមានបំណងទទួលយកព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំ វានឹងក្លាយជាពូជ របស់អ្នក ហើយនៅទីនោះគាត់នឹងបានគ្រប់គ្រងលើទ្វារក្រុងនៃពួកខ្មាំងសត្រូវ។”

140 សង្ឃឹមថាខ្ញុំអាចមានពេលប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលបានកើតឡើងកាលពីប៉ុន្មាន ថ្ងៃមុន ឃើញទេ ពីអ្វីដែលបានកើតឡើង។ អូ ខ្ញុំអើយ!

141 “នឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់ខ្មាំងសត្រូវ ពូជរបស់អ្នកបន្ទាប់ពីអ្នក។ អំប្រា ហាំ ដែលប្រទានពរដល់អ្នក នោះនឹងបានពរ ហើយអ្នកណាដែលដាក់បណ្តាសា អ្នកនឹងត្រូវបណ្តាសា។” ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “យកចិត្តទុកដាក់នឹងព្យួររបស់អ្នក ហើយមុជទៅក្នុងជម្រៅនៃសមុទ្រ។”

142 ហើយអង្គការទាំងនេះដែលប្រែក្លាយបុរសដែលគោរពព្រះទាំងនោះ ដោយសារតែពួកគេបានឈរសម្រាប់សេចក្តីពិត ព្រះបន្ទូល និងព្រះវិញ្ញាណ និង អំណាចនៃព្រះ ហើយនៅជាមួយព្រះបន្ទូល តើអ្នកឃើញអ្វីដែលបានកើតឡើង ទេ? អ្នកបានលង់ក្នុងសមុទ្រនៃការភ្លេច។

143 “ប្រសើរជាងដែលយកត្បាល់កិនចងព្យួររបស់អ្នក ហើយលង់ទឹកទៅក្នុង ជម្រៅនៃសមុទ្រ ជាជាងធ្វើបាបអ្នកតិចបំផុតក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានចាក់ប្រេង តាំងទាំងនេះ។” តើពួកគេជាអ្វី? ពូជរបស់អំប្រាហាំនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលសន្យា។

144 ក្រុមជំនុំរបស់យើងខ្លះបានទៅដល់កន្លែងដែលពួកគេបដិសេធ ពួកគេ បដិសេធការព្យាបាលដ៏ទេវភាព ពួកគេមិនចង់បានវានៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ពួកគេ ទៀតទេ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ អង្គការពេនទីកុស្តរបស់យើងមិនចង់បានការ ព្យាបាលដ៏ទេវភាពទៀតទេ។ តើវាជាអ្វី? តើអ្នកមិនឃើញពីរបៀបដែលអារក្ស បានធ្វើការទេឬ? គាត់បានទៅដល់ទីនោះហើយនិយាយរឿងក្លែងក្លាយមួយចំនួន ដូចនោះ។ ហើយគ្រាន់តែជាមនុស្សបញ្ញាដែលគិតថាពួកគេជាខាងវិញ្ញាណ ហើយ មើលវា ហើយនិយាយថា “មើលម្នាក់នោះ។ មើលម្នាក់នោះ។” ខ្ញុំមិនមើលវាទេ។

145 ប្រសិនបើអ្នកជាពូជរបស់អំប្រាហាំ អ្នកនឹងមើលការសន្យារបស់ព្រះ អ្វីដែល ព្រះបានមានបន្ទូលឱ្យធ្វើអំពីវា។ នោះហើយជាវា។ ពូជរបស់អំប្រាហាំ យើងមើល ការសន្យា។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាមានប៉ុន្មាននាក់ធ្លាក់មករបៀបនេះ ហើយតើមានមនុស្ស ប៉ុន្មានដួលរបៀបនោះ។ ការសន្យានៅតែជាការពិត។

146 អ្នកត្រូវតែឆ្លងកាត់ការសាកល្បងទាំងនោះ។ ឃើញទេ? បាទ។ អំប្រាហាំ សាកល្បងដំបូង ហើយបន្ទាប់មកបានបោះត្រា បន្ទាប់មកបានសន្យាថា “ពូជរបស់ គាត់នឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់សត្រូវ។” ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ បន្ទាប់មក ពួកគេបាន កាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់សត្រូវរបស់ពួកគេ បន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបានសាកល្បង។

147 រឿងរបស់វាគឺ យើងមិនអាចទ្រាំនឹងការសាកល្បងបានទេ។ នោះហើយ ជាមូលហេតុដែលអង្គការរបស់យើងមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងការសាកល្បងបាន។ វា មិនមែនជាឆន្ទៈរបស់ព្រះទេ។ វាជា ព្រះបានប្រទានពរវា ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាឆន្ទៈ របស់ព្រះទេ។ ដោយសារតែ ឃើញទេ អ្នកមានក្រុមបុរសទាំងមូលនៅទីនេះ ជាមួយនឹងក្រុមហ៊ុនទាំងមូលនៃគំនិត ហើយពួកគេប្រមូលផ្តុំពួកគេជាមួយគ្នា ហើយចេញមកដោយអស់ពីសមត្ថភាព។ ពួកគេខ្លះនិយាយថា “នេះគឺជាបុរស ធំម្នាក់។ អ្នកមិនអាចបដិសេធពាក្យរបស់គាត់បានទេ។” មែនហើយ នោះជាវិធី ដូចគ្នាដែលព្រះវិហារកាតូលិកត្រូវបានរៀបចំដូចគ្នា លើក្រុមអ្នកជឿខាងបញ្ញា។ បញ្ញា ពួកគេមើលវា ដោះស្រាយវាជាមួយសម័យកាល។ អ្នកមិនអាចធ្វើដូច្នោះ បានទេ។ អ្វីផ្សេងទៀតគឺជាការកុហកប៉ុន្តែជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

148 អំប្រាហាំមិនដែលមើលរឿងមួយទេ ប៉ុន្តែការសន្យារបស់ព្រះ។ ទោះជាមាន អ្វីក៏ដោយ គាត់នៅជាប់នឹងការសន្យារបស់ព្រះ។

149 នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងរកមិនឃើញទៀត។ អង្គការមិនអាច កាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់សត្រូវបានទេ។ មានគំនិតច្របូកច្របល់ច្រើនពេកនៅ ទីនោះ។

150 ត្រូវតែយកបុគ្គលដែលមានច្រកទ្វារនៃសត្រូវ។ អ្នកអាចធ្វើបានប្រសិនបើអ្នក ចង់។ បាទ មែនហើយ។

151 សូមសាកល្បងពីរបីនាទី មើលថាតើពួកគេស្ថិតនៅក្នុងបទគម្ពីរឬអត់។

152 ឥឡូវនេះ មានពេលមួយនៅបាប៊ីឡូននៅពេលដែលមាន—រូបភាពមួយត្រូវ បានបង្កើតឡើង ប្រភេទដ៏ស្រស់ស្អាតនៃព្រះវិហារកាតូលិក ហើយអស់អ្នកដែល មិនបានក្រាបថ្វាយបង្គំរូបនោះនឹងត្រូវដុតក្នុងឡភ្លើង។ ឥឡូវនេះ វាគឺជាការបង្ហាញ មួយ ថាតើពួកគេនឹងស្នាក់នៅ នៅពេលដែលព្រះមានបន្ទូលថា “អ្នកមិនត្រូវមាន ព្រះណាផ្សេងទៀតនៅចំពោះមុខខ្ញុំ ឬធ្វើរូបអង្គណាមួយឡើយ។” នោះហើយជាអ្វី

ដែលព្រះបានមានបន្ទូល។ ការប្រកួតមកដល់។

153 ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់បានធ្លាក់ចូល។ ហើយនៅពេលដែលត្រែបន្តិឡើង ហើយ—និងទំនុកតម្កើងបន្តិឡើង ហើយ—ហើយខ្ទួយបន្តិឡើង ហេតុអ្វីពួកគេទាំងអស់គ្នាដួលចុះនៅមុខរូបភាពនេះ។

154 ប៉ុន្តែមានពួកគេបីនាក់ដែលនិយាយថា “មិនធ្វើសោះ។” ពួកគេបានពួសំឡេងតូចនៅឡើយ ហើយពួកគេនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល។ តើពួកគេបានធ្វើអ្វី? បាននៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល។

155 ហើយបន្ទាប់មក ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេបាននិយាយថា “បើអ្នកមិនធ្វើវាទេ...យើងនឹងផ្តល់ឱកាសឱ្យអ្នកម្តងទៀត ឬយើងនឹងបោះអ្នកទៅក្នុងគុកភ្លើង។”

156 បាននិយាយថា “ព្រះរបស់យើងអាចរំដោះយើងចេញពីគុកភ្លើងនោះ។” [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អដ។] “ប៉ុន្តែ យ៉ាងណាក៏ដោយ យើងនឹងនៅជាមួយព្រះបន្ទូល។”

157 ឥឡូវនេះ បងប្រុស ចុះអ្នកវិញ? “តើខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វី បងប្រុសប្រាណហាំ?” នៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល។ នៅជាមួយការសន្យា។ “ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំទាំងអស់នឹងដើរចេញពីខ្ញុំ។” នៅជាមួយការសន្យា។ ពួកគេត្រូវតែរសាត់ ទៅឆ្ងាយនៅថ្ងៃណាមួយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះនឹងមិនធ្វើទេ។ នៅជាមួយការសន្យា។ “មែនហើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នក ពួកគេនឹងបណ្តេញខ្ញុំចេញ។” នៅជាមួយការសន្យាដដែល។ អ្នកនៅជាប់នឹងការសន្យា។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកអាចនៅជាមួយការសន្យាហើយស្នាក់នៅទីនោះ ស្នាក់នៅជាមួយពួកគេ។

158 ការប្រកបជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នា។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ នៅទីនេះ ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងមិនដែលឈ្នះវិធីផ្សេងទៀតទេប៉ុន្តែក្រៅពីការប្រកបជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នា។ អ្នកត្រូវតែ។ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលពួកគេអាក្រក់ណាស់ ពួកគេអសីលធម៌ បន្ទាប់មកនៅឱ្យឆ្ងាយពីវា។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ កុំចូលទៅក្នុងទឹកដីរបស់សត្រូវ។ ប៉ុន្តែដរាបណាអ្នកព្យាយាមយកឈ្នះបងប្អូនរបស់អ្នក នោះវាខុសគ្នា។ ឃើញទេ?

159 ឥឡូវនេះមើល ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមិនដែលឈ្នះគំនិតរបស់អង្គការ មនុស្សម្នាក់ទេ ទេ បាទ នៅពេលដែលពួកគេបានកំណត់ច្បាប់របស់ពួកគេ “យើងជឿរឿងនេះ”

រយៈពេល។ ប្រសិនបើអ្នកសរសេរគោលលទ្ធិរបស់អ្នក “យើងជឿរឿងនេះ” សញ្ញា ក្បៀស វានឹងខុសគ្នា។ រយៈពេលមានន័យថា “យើងជឿរឿងនេះ ហើយអ្នកត្រូវតែ មកទីនេះ ហើយចុះហត្ថលេខាលើក្រដាសនេះ ឬនោះជាអ្វីទាំងអស់។”

160 ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកនិយាយថា “យើងជឿរឿងនេះ” សញ្ញាក្បៀស “បូក ច្រើនតាមដែលយើងអាចរៀនពីព្រះ។ យើងបើកចំហចំពោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ” បន្ទាប់មកអ្នកកំពុងបន្ត បងប្រុស។ បាទ។ នោះនឹងខុសគ្នាឡើយនេះ។

161 ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ ប្រសិនបើអ្នកបានសរសេរវាជាមួយនឹងរដូវ ហើយព្រះ ប្រទានអ្វីផ្សេងទៀតកើតឡើង វាបង្ហាញថាជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ជាសេចក្តីពិត អ្នកមិនអាចផ្លាស់ទីបានទេ ព្រោះវាជា “រយៈពេល។” នោះបញ្ចប់វា។ នោះហើយ ជាកន្លែងដែលលូធើរៀនបានស្លាប់។ នោះហើយជាកន្លែងដែលមេតូឌីសបាន ស្លាប់។ នោះហើយជាកន្លែងដែលពួកបាទីស្ទបានស្លាប់។ នោះហើយជាកន្លែង ដែលប្រេសប៊ីធើរៀនបានស្លាប់។ ហើយនៅទីនោះគឺជាកន្លែងដែលពេនទីកុស្តកំ ពុងស្លាប់។ ហ្នឹងហើយ។ ហ្នឹងហើយ។ ពួកគេស្លាប់នៅទីនោះ គ្រាន់តែមើល ព្រោះ វា—វាត្រូវបានសរសេររួចហើយ។ គ្មានអ្វីទេ—អ្នកអាចបន្ថែមវាឬយកពីវា។ វា—វា នៅទីនោះ។ នោះជាគោលលទ្ធិរបស់អ្នក។

162 លូធើរៀនមិនអាចទទួលយកការរាប់ជាបរិសុទ្ធបានទេ។ អត់ទេ បាទ។ ទ្រង់ មានបន្ទូលថា “មនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅដោយជំនឿ។” មិនមែនម៉ាទីនលូធើរ ប៉ុន្តែ ក្រុមដែលដើរតាមគាត់។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។

163 មិនមែនចនវេសលីទេ ប៉ុន្តែក្រុមដែលដើរតាមគាត់។ ហ្នឹងហើយ។

មិនមែនខាលរីនទេ ប៉ុន្តែក្រុមដែលដើរតាមគាត់។

164 មិនមែនយ៉ូហានស្ទីធើនៃក្រុមជំនុំបាទីស្ទ ដែលបានអធិស្ឋានយ៉ាងខ្លាំង នៅពេលយប់ រហូតដល់ភ្នែករបស់គាត់ត្រូវបានបិទ សម្រាប់ក្រុមជំនុំរបស់ គាត់ ហើយប្រពន្ធរបស់គាត់ត្រូវនាំគាត់ចេញហើយចិញ្ចឹមគាត់នៅទីនោះជាមួយ ស្លាបព្រា នៅតុ។ មិនមែនគាត់ទេ ប៉ុន្តែក្រុមបាទីស្ទដែលដើរតាមគាត់ អង្គការ ដែលនៅពីក្រោយគាត់។

មិនមែនអាឡិចសាន់ឌីខេមប៊ែល ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលដើរតាមទ្រង់។

165 មិនមែនជាចលនាពោធិ៍កុស្តនៅដើមឡើយ ដែលមានអ្វីៗទាំងអស់ដូចគ្នា ហើយបានប្រកបជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នា ប៉ុន្តែក្រុមដែលមកនិយាយថា “ទេ! យើង ជាអ្នកនេះ ហើយយើងជាអ្នកនេះ។ ហើយទាំងនេះគឺជាបញ្ហា ហើយនោះហើយ ជា!” (“ញែកខ្លួនចេញ ហាក់ដូចជាមិនមានជំនឿ។”) ត្រូវហើយ។ នោះហើយជា អ្វីដែលបានធ្វើ។ មានរឿងអាក្រក់។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍បែបសាសនា នៅ ព្រឹកនេះ។

166 កូនជនជាតិហេព្រើរ បន្ទាប់ពីពួកគេបានសាកល្បង ថាតើពួកគេនឹងនៅ សម្រាប់ព្រះបន្ទូលសន្យាឬអត់ ពួកគេត្រូវបានគេដាក់ឱ្យសាកល្បង។ ហើយតើ ពួកគេបានធ្វើអ្វី? ពួកគេបានកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់សត្រូវ។ អាម៉ែន។ ហេតុអ្វី? ពួកគេបាននៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល។

នៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល ជាព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះដែលនិយាយទៅកាន់អ្នក។

167 ឥឡូវនេះ ហេតុផលទាំងអស់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ មើល។ បាប៊ីឡូន វានឹងមិនខុសគ្នាទេ។ ពីព្រោះយើង ពេលយើងក្រាបនៅមុខរូបនេះ យើងកំពុង ថ្វាយបង្គំព្រះ យ៉ាងណាក៏ដោយ។ មែនហើយ បើយើងធ្វើវាតាមវិធីនេះ យើង មានន័យបែបនេះ។”

ធ្វើវាតាមរបៀបដែលព្រះបានមានបន្ទូល។

168 ចុះបើព្រះមានបន្ទូលថា “ម៉ូសេ ដោះស្បែកជើងរបស់អ្នកចេញ ម៉ូសេ។ អ្នកនៅ លើដីបរិសុទ្ធ។”

169 គាត់និយាយថា “សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំប្រាកដជារឿលើទ្រង់។ ខ្ញុំនឹង ដោះមួកចេញ ជំនួសវិញ។ វាមានបញ្ហាច្រើនពេកក្នុងការដោះស្បែកជើងរបស់ខ្ញុំ។” អូហ្ន៎។ ហ្ន៎! វានឹងមិនដំណើរការទេ។

គាត់បាននិយាយថា “ស្បែកជើង។” គាត់មិនបាននិយាយថា “មួក។” ត្រូវហើយ។

170 អ្នកត្រូវតែមក មួយជួរៗ អ្វីដែលព្រះមានបន្ទូល ហើយតម្រង់ជួរជាមួយ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

171 ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីពួកគេបានធ្វើតេស្ត ពួកគេបានកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃ សត្រូវនៃភ្លើង។ ពួកគេបានរកឃើញ នៅពេលដែលពួកគេបានចុះដល់ទីបញ្ចប់

ដោយឈរលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ពួកគេមានច្រកទ្វារ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ បន្ទាប់ពី...

172 ជានីយ៉ែល។ មានការប្រកាសមួយបានចេញមក ហើយចុះហត្ថលេខាដោយមេដេ-អូ-ពើស៊ី ដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន ថា “បើអ្នកណាអធិស្ឋានដល់ព្រះផ្សេងទៀត ចូរឲ្យគេបោះវាទៅក្នុងរូងតោ។” ហើយជានីយ៉ែលបានដឹងថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺដើម្បីអធិស្ឋានដល់ទ្រង់តែប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះគាត់គ្រាន់តែបើកបង្ហូរហើយអធិស្ឋានយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ឥឡូវនេះ គាត់មិនដែលត្រឡប់មកវិញនៅជ្រុងណាមួយឡើយ។ គាត់បានបើកបង្ហូរឆ្ពោះទៅព្រះវិហារ។ គាត់មិនខ្មាសនឹងវាទេ។

173 ហើយយើងមិនចង់អនុវត្តសាសនារបស់យើងនៅថ្ងៃអាទិត្យទេ ហើយថ្ងៃថ្មីធ្វើអ្វីផ្សេងទៀត។ ឬ ជឿលើចិត្តរបស់យើងរឿងមួយ មកមុននរណាម្នាក់ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ បាទ ខ្ញុំគិតថាអ្នកនិយាយត្រូវ។” ក្លាយជាអ្វីដែលអ្នកមាន។ អ្នកមិនមែនទេ ចេញពីវេទិកា ចេញពីព្រះវិហារ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ព្រោះ អ្នកជាបំណុលទាំងពីរ។ រក្សាអ្វីដែលអ្នកមាន។ និយាយអ្វីដែលអ្នកជឿ បន្ទាប់មកអ្នកគ្មានអ្វីត្រូវបម្រុងទុកទេ។ អ្នកកំពុងឈរតែអ្វីដែលជាការពិត។ គ្រប់គ្នាស្គាល់ពណ៌របស់អ្នក។ បុរសនឹងពេញចិត្តចំពោះអ្នក បុរសណាមួយ។

174 ស្រ្តីម្នាក់អាចអាក្រក់ដូចជាការចាកចេញ-ទាំងអស់។ នាងអាចធំ ធាត់ តូច ស្គមស្គាំង ក្បាលខ្មៅ ភ្នែកត្នោត ភ្នែកពណ៌ខៀវ ភ្នែកពណ៌ប្រផេះ មួយ ផ្លូវមួយ និងមួយទៀត។ ប៉ុន្តែបើស្រ្តីនោះស្អាត ស្រ្តីអើយ គ្មានបុរសណាម្នាក់នៅក្នុងប្រទេសទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលនឹងដោះម្នាក់របស់គាត់ទៅពួកគេ គាត់មានភាពជាមនុស្សនៅក្នុងគាត់។ ត្រូវហើយ។ ដោយសារតែនាង—នាងផលិតអ្វីដែលនាងមាន ហើយបុរសពេញចិត្តចំពោះវា។

175 ដូច្នេះព្រះនឹងដឹងគុណបុរសម្នាក់ដែលនឹងក្លាយជាអ្វីដែលជាគាត់ ឬបុរសដែលប្រកាសថាជាគ្រីស្ទាន។ ចូរយើងក្លាយជាគ្រីស្ទាន ពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ឬបំភ្លេចវាចោល។ ត្រូវហើយ។ ព្រោះ បើមិនដូច្នោះទេ អ្នកក្លាយជាមនុស្សលាក់ពុត ហើយរស់នៅក្នុងជីវិតផ្សេង។ ហើយមនុស្សឃើញអ្នកតមកទីនេះដើម្បីរាំ និងជក់បារី និងរឿងបែបនោះ ហើយអះអាងថាជាគ្រីស្ទាន បន្ទាប់មក ឃើញទេ អ្នកបានដាក់ការជំពប់ដួលនៅក្នុងវិធីរបស់អ្នកដទៃ។

176 ឃើញអ្នកជាស្ត្រី ពេលខ្លះពួកគេកាត់សក់និងស្លៀកពាក់របៀបណាក្នុងសម្លៀកបំពាក់ចាស់ៗទាំងនេះ មើលទៅហាក់ដូចជាវិនិស្ស័យសប្បុរសធម៌ ហើយចេញទៅតាមផ្លូវ ដើរលេងជុំវិញ កែងជើងខ្ពស់នោះ ដើរតាមផ្លូវ។ តើនោះជាពោនទឹកស្អុយ? បន្ទាប់មក—ក្រុមជំនុំផ្សេងទៀតនិយាយថា “ពួកគេអះអាងថាពួកគេមានអ្វីមួយដែលពួកគេមិនមាន។”

177 អ្នកត្រូវបានដោចំណាំនិងសម្គាល់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អ្នកមិននៅក្នុងសាលារ័ទេយប៉ុន្មាន ហើយបានឱ្យនៅក្នុងដៃរបស់មនុស្សមួយចំនួន នោះមិនមែនជាប្តីរបស់អ្នកទេ នៅយប់បន្ទាប់ ហើយត្រលប់មកព្រះវិហារវិញ ហើយរាំនៅគ្រប់ទីកន្លែង។ នោះមិនមែនជាពោនទឹកស្អុយទេ។ នោះជាការលាក់ពុត។ នោះជាភាពកខ្វក់។

178 ខ្ញុំមិននិយាយច្រើនចំពោះអ្នកទេ។ ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេ ខ្សែអាត់ទាំងនេះដែលផលិតនៅទីនេះបានទៅជុំវិញពិភពលោក ដូច្នោះខ្ញុំគ្រាន់តែអធិប្បាយដូចជាវាទៅកាន់ពិភពលោកទាំងមូល។ នៅពេលដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាព្រះមានបន្ទូលថា “និយាយអ្វីមួយ” ខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយវា ព្រោះខ្ញុំមិនដឹងថាវានឹងទៅណាទេ។ នោះអាស្រ័យលើទ្រង់ដើម្បីថែរក្សាវា។ គ្រាន់តែនៅជាមួយព្រះបន្ទូល។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ត្រូវហើយ។

179 ទេ ដានីយ៉ែលនឹងមិនគោរពតាមការប្រកាសរបស់ពួកគេទេ ទោះបីជាគាត់ត្រូវបានគេបណ្តេញចេញពីអង្គការប្រឹក្សាអត់។ គាត់បាននៅខាងស្តាំបង្អួច ហើយនៅជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ គាត់មិនខ្មាស់នឹងវាទេ។

180 តើមានអ្វីកើតឡើង? ពួកគេបានបោះគាត់ចូលទៅក្នុងរូងគោ ប៉ុន្តែគាត់បានកាន់កាប់ទ្វាររូងគោ។ ហេតុអ្វី? សិរីរុងរឿង! ដោយសារតែព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា... “ពូជរបស់អ្នកនឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់ខ្មាំងសត្រូវ។” ទោះបីសត្រូវជាអ្វីក៏ដោយ អ្នកមានច្រកទ្វារ។ អូ តើយើងអាចប៉ុន្មានដង...?

181 សូមក្រឡេកមើលលោកម៉ូសេ ដែលធ្វើតាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ បានចុះទៅស្រុកអេស៊ីប មើលទៅដូចជាអ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺជួយ។ គាត់មានអ្នកក្លែងបន្លំខ្លះដែលទៅជាមួយគាត់។ គាត់បានចុះទៅដោយសញ្ញាពីរ—ដើម្បីបង្ហាញថាគាត់ត្រូវបានបញ្ជូនមក។ បានបោះសត្វពស់ចុះ ហើយដូច្នោះ។

182 ហើយនៅទីនេះអ្នកក្លែងបន្លំមកជាមួយ បានបោះចោល។ តើគាត់អាចធ្វើអ្វីបាន? គ្មានអ្វីទេ។ ព្រះមិនដែលប្រាប់គាត់ថាពួកគេនឹងធ្វើដូច្នោះទេ។ គាត់ចង់សាកល្បងម៉ូសេ។ ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលអនុញ្ញាតឱ្យ យ៉ាណោស និងយ៉ាមប្រេសទម្លាក់សត្វពស់ ឬដំបងរបស់ពួកគេ។

183 ដូច្នោះមានម៉ូសេឈរនៅក្នុងជួរនៃកាតព្វកិច្ច។ បានបោះដំបងរបស់គាត់។ វាប្រែទៅជាពស់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “មើលនោះ គឺជាឃ្នាន។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំបានប្រាប់ខ្ញុំឱ្យមក ធ្វើនៅចំពោះមុខអ្នក។”

184 ជាឃ្នានមានបន្ទូលថា “មកទីនេះ យ៉ាមប្រេសនិងយ៉ាណោស។” ពួកគេបានបោះដំបងរបស់ពួកគេចុះ។ ពួកគេបានក្លាយទៅជាពស់ អ្វីដែលម៉ូសេបានធ្វើ។

185 តើមុខរបស់គាត់ក្រហមទេ? អត់ទេ បាទ។ គាត់នៅតែជឿថាព្រះបានបញ្ជូនគាត់។ ទ្រង់នៅជាប់នឹងការសន្យានោះ។ ហើយតើមានអ្វីកើតឡើង?

186 នោះហើយជាពេលដែលអ្នកនៅមុនការប្រជុំសន្និសីទមួយចំនួនរបស់អ្នក។ មុខរបស់អ្នកអាចឡើងក្រហមបន្តិច។ នៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល។

187 តើមានអ្វីកើតឡើង? ភ្លាមៗនោះពស់វែកដ៏ធំរបស់ម៉ូសេបានមកជុំវិញហើយលេបវា។ ព្រះបានបើកសម្តែង។ បន្ទាប់ពីការធ្វើតេស្តរបស់គាត់ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដោយសញ្ញានេះ ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេក្មេងៗចេញទៅក្រៅ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកបញ្ជូនពួកគេត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ជាកន្លែងដែលពួកគេជាកម្មសិទ្ធិ។ ព្រះយាងមកទីនេះដើម្បីប្រាប់ បញ្ជូនខ្ញុំមកទីនេះដើម្បីដោះពួកគេ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យពួកគេត្រឡប់ទៅវិញ។” គាត់បានបោះវានៅទីនោះ។

188 អូ ការធ្វើតេស្តមកដល់។ ម៉ូសេ អ្វីដែលអ្នកនឹងធ្វើ ងាកចេញ ដើរចេញ និយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំប្រហែលជាខុសហើយ?” អត់ទេ បាទ។

ម៉ូសេឈរនៅទីនោះ: “ព្រះបានបង្គាប់ការនេះ។” សិរីរុងរឿង!

189 ព្រះមានបន្ទូលអ្វីក៏ដោយ នៅជាមួយវា។ មិនថាមានអ្វីកើតឡើងទេ ចូរនៅជាមួយវា។ ប្រសិនបើពួកគេដាក់អ្នកចេញហើយនិយាយថា “យើងនឹងមិនសហការទេ នឹងមិនធ្វើបែបនេះទេ” នៅជាមួយវា។

190 ម៉ូសេបាននៅជាប់នឹងវា។ តើមានអ្វីកើតឡើង? គាត់បានគ្រប់គ្រងលើទ្វារក្រុងនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គាត់។ ហាលេលូយ៉ា។ អារក្សបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹង

លាតសន្ធឹងសមុទ្រស្លាប់នៅពីមុខអ្នក” ប៉ុន្តែវាបើកឡើង។ ពួកគេមិនអាចរក្សា ពួកគេនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីបបានទៀតទេ។ ទ្រង់បានគ្រប់គ្រងលើទ្វារក្រុងនៃពួក ខ្មាំងសត្រូវ។ ហេតុអ្វី? ពីព្រោះគាត់នៅជាប់នឹងបេសកកម្មដែលព្រះប្រទានដល់ គាត់។ បទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ គាត់បាននៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយគាត់ បានកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវ។

191 យ៉ូស្វេ បន្ទាប់ពីគាត់បានឆ្លងកាត់ការសាកល្បង។ គាត់បានចុះនៅទីនោះ ប្រហែលជា ហើយប្រហែលឆ្លងទន្លេយ៉ែដាន់ គាត់និងកាលែប ជាមួយនឹងអ្នកស៊ើប ការណ៍។ ពេលគាត់ឡើងពីទន្លេយ៉ែដាន់មកវិញ ពួកគេបានឡើងទៅកាដេស-បារ នា។ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបាននិយាយថា “អូ ប្រសិនបើយើងចាប់ផ្តើម នោះនឹងបំបែកអង្គការរបស់យើងទៅជាបំណែក។ យើងគ្រាន់តែមិនអាចចូលទៅ បាន។”

192 វិញ្ញាណនោះមិនស្លាប់ទេ។ “អូ យើងមិនអាចមានវាបានទេ។ បើយើងបង្រៀន ដល់ប្រជាជនយើង តើយើងនឹងធ្វើអ្វី? យើងនឹងយកឪកុនជិតពាក់កណ្តាល នៅក្នុងព្រះវិហារចេញ។ ពួកគេបានរៀបការពីរដង បីដង។ តើយើងនឹងធ្វើអ្វី? យើង ហេតុអ្វី បើយើងប្រាប់ស្ត្រីរបស់យើងថាពួកគេត្រូវទុកសក់វែង អ្នកដឹងថាពួកគេនឹង ធ្វើអ្វីទេ? ពួកគេនឹងចាកចេញពីព្រះវិហារ។ ហើយតើយើងនឹងធ្វើអ្វី? ហេតុអ្វី យើង ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាម៉ូដចាស់។” ព្រះយេស៊ូវក៏ជាម៉ូដចាស់ ផងដែរ។ “យើងមិន អាចធ្វើវាបានទេ។ យើងមិនអាចធ្វើដូច្នោះបានទេ។ វាច្រើនពេកសម្រាប់យើង។”

193 អ្នកដឹងពីអ្វីដែលអ្នកជឿព្រំដែនទទួលបាន។ ហេព្រើរ ជំពូកទី៦ ពន្យល់ពីរឿង នោះ។ “ទ្រង់ដែលត្រូវបានបំភ្លឺម្តង បានក្លាយជាចំណែកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បន្ទាប់មកបានធ្លាក់ចុះទៅ ដើម្បីបន្តខ្លួនឯងម្តងទៀត។” គាត់មកដល់បន្ទាត់ ព្រំដែននោះហើយបដិសេធមិនទៅ នោះហើយជាវា បដិសេធមិនជឿទាំងស្រុង។

194 ព្រោះកាលែបបានធ្វើអ្វី? តើយ៉ូស្វេបានធ្វើអ្វីខ្លះ? គាត់បាននិយាយថា “យើង មានច្រើនជាងអាចយកវាបាន។” ហេតុអ្វី? ពួកគេបាននៅជាមួយអ្វីដែលព្រះបាន សន្យា។

195 ហេតុអ្វី ពួកគេនិយាយ ពួកគេផ្សេងទៀតនិយាយថា “មែនហើយ ពួកគេគឺជា យក្ស។ ពួកគេបានបិទជញ្ជាំងទាំងអស់។ ពួកគេមកតាមផ្លូវនេះ។ ហេតុអ្វី យើង មិនអាចប៉ះពួកគេ ដោយគ្មានផ្លូវ។”

196 យ៉ូស៊ូបាននិយាយថា “យើងមានច្រើនជាងអាចធ្វើបាន។ ស្ងាត់ៗ មនុស្ស អើយ! បិទមាត់! អង្គុយចុះ!” អាម៉ែន។

197 ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា សេចក្តីជំនឿគឺនៅក្នុងរឿងដ៏ធំមួយ នៅពេលដែលវាមកលើ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ គាត់មិនខ្លាចទេ។ ជំនឿមានធាមនៅលើទ្រូង សាច់ដុំធំ។ វានិយាយថា “បិទមាត់!” អ្វីៗផ្សេងទៀតបានទៅដល់ជ្រុង នោះជាការត្រឹមត្រូវ នៅពេលដែលព្រះមានបន្ទូល។ “អ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយពាក្យរបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងអ្នក ចូរនិយាយអ្វីដែលអ្នកចង់។” ហ្នឹងហើយ។ អូ ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ ហ៊ីម!

អារក្សនឹងញាប់ញ័រ ហើយមនុស្សមានបាបភ្ញាក់ឡើង ជំនឿលើព្រះយេស៊ូវនឹងញ័រ។

198 តើអ្នកអាចមានជំនឿយ៉ាងដូចម្តេច ពេលអ្នកដឹងថាអ្នកមិនធ្វើការ ដើរនៅក្នុង ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នៅពេលដែលអ្នកដឹងថាមានរឿងដែលអ្នកគួរតែនិយាយ ហើយអ្នកមិននិយាយវា? មានរឿងដែលអ្នកគួរបង្រៀន ហើយអ្នកមិនបង្រៀនវា ទេ។ មានរឿងនៅទីនោះដែលអ្នកមិនអាចនិយាយបាន ហើយតើអ្នកអាចមាន ជំនឿដោយរបៀបណាពេលអ្នកដឹងថាអ្នកខុស?

199 “ប្រសិនបើចិត្តរបស់យើងមិនថ្កោលទោសយើង។” ហ្នឹងហើយ។ ហ្នឹងហើយ។ ប៉ុន្តែនៅជាមួយព្រះបន្ទូលនោះ ជាកន្លែងដែលគ្មានអ្វីត្រូវថ្កោលទោស។ “គ្មានការ ថ្កោលទោសដល់ពួកគេដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវទេ ដែលមិនមែនដើរតាម សាច់ឈាមទេ គឺដើរតាមព្រះវិញ្ញាណ។” ព្រះវិញ្ញាណដឹកនាំដោយព្រះបន្ទូល ព្រោះ ព្រះវិញ្ញាណអាចចេញពីព្រះបន្ទូល ព្រោះព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជាព្រះវិញ្ញាណ។ ហើយវាគ្រាន់តែអាច...ព្រះវិញ្ញាណពិតនៃព្រះអាចនិយាយបានតែព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះ។ អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំអើយ!

ចេញទៅ ពិភពលោក។ សាតាំង ចាកចេញពីយើង។

200 កុំខ្លាចក្នុងការនិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះ “ចូររើចេញ។” និយាយវា។ ស្នាក់នៅ ទីនោះ មើលការដួលរលំរបស់នាង។ ហ្នឹងហើយ។

201 ប៉ុន្តែអ្នកមានការថ្កោលទោសនៅទីនោះ អ្នកប្រសើរជាង—រក្សានៅស្ងៀម។ អ្នកគ្រាន់តែនិយាយលេងសើច។ អ្នកមិននិយាយការពិតទេ។ អ្នកមិននិយាយអ្វី ដែលអ្នកគួរតែនិយាយទេ។ ត្រូវហើយ។

202 យើងរកឃើញថា យ៉ូសូ បន្ទាប់ពីគាត់បានឆ្លងកាត់ការសាកល្បងនោះ គាត់បានឃើញភស្តុតាងនៃទឹកដីល្អ ហើយគាត់បានឈរនៅទីនោះនៅកាដេស-បារនា ហើយត្អូញត្អែរប្រឆាំងនឹងពួកគេទាំងអស់ ហើយបាននិយាយថា “យើងមានច្រើនជាងអាចយកវាបាន។ យើងអាចយកវាបាន។” តើមានគំនិតអ្វី? ឆ្លងកាត់។

203 តើគំនិតរបស់លោកម៉ូសេជាអ្វី? “បង្ហាញសញ្ញានេះ ហើយនាំកុមារចេញ។” ហើយមើលទៅដូចជាបរាជ័យ។ ប៉ុន្តែគាត់បាននៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល ហើយទ្វារនៃសមុទ្រស្លាប់មិនអាចទប់គាត់បានទេ។ គាត់បានឆ្លងកាត់វា។ ទ្រង់បានកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវ។

204 យ៉ូសូ សម្លឹងមើលការសន្យារបស់ព្រះ បាននិយាយថា “យើងមានច្រើនជាងអាចទទួលយកវាបាន។” នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ហើយពេលគាត់ចុះមកទន្លេយ៉ែដាន់ តើនាងបានធ្វើអ្វី? នាងបានបើកផ្លូវ។ អាម៉ែន។ នោះហើយជាវា។ ទ្រង់បានកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវ។ ថាទន្លេយ៉ែដាន់កំពុងរារាំងគាត់មិនឱ្យទៅ ហើយទទួលយកការសន្យានោះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ចុះទៅទីនោះ គាត់គឺជាពូជរបស់អំប្រាហាំ។ ហេតុអ្វី? គាត់ជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ នោះជាវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចជាពូជរបស់អំប្រាហាំ គឺត្រូវជឿព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ហើយបន្ទាប់មកតើគាត់បានធ្វើអ្វីនៅពេលគាត់ចុះមកកន្លែងដែលគាត់ត្រៀមខ្លួនដើម្បីយកសត្រូវ? ព្រះបានបើកទ្វារឡើង ហើយគាត់បានកាន់កាប់វា យកវាទៅកាន់កាប់។

205 នៅពេលដែលការប្រយុទ្ធលើកដំបូង ជម្លោះដំបូងរបស់គាត់ដែលគាត់មានជាមួយពួកគេ ជញ្ជាំងធំណាស់ពួកគេអាចរត់ប្រណាំងរទេះនៅលើកំពូលរបស់ពួកគេ។ តើគាត់ទៅទទួលពួកគេដោយរបៀបណា? ពួកគេរត់ចេញពីគាត់ ចូលទៅខាងក្នុងវិញ។ សត្រូវក៏នឹងធ្វើដែរ។ “ប៉ុន្តែអ្នកនឹងយកច្រកទ្វាររបស់សត្រូវ។”

206 បាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វី?” គាត់បានដើរជុំវិញ រសៀលមួយ ធ្វើសមាធិ។ ទ្រង់បានឃើញបុរសម្នាក់ឈរកាន់ដាវរបស់ទ្រង់។ យ៉ូសូទាញដាវរបស់គាត់និយាយថា “តើអ្នកសម្រាប់យើងទេ? តើអ្នកសម្រាប់សត្រូវរបស់យើងឬ?”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំជាប្រធានក្រុមនៃកងទ័ពនេះ។”

“តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វី?”

207 “ដើរជុំវិញវាដប់បីដង។ បន្លឺសំឡេងត្រែ។ អ្នកនឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់សត្រូវ។”

208 នាងបានធ្លាក់ចុះ។ បាទ មែនហើយ។ ហេតុអ្វី? ទ្រង់គឺជាពូជរបស់អំប្រាហាំដែលបានរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ គាត់បានយកគ្រប់ច្រកទ្វារដែលមករកគាត់។ ប្រាកដណាស់។

វាយឺតពេលហើយ។ ខ្ញុំត្រូវឈប់។

209 សូមមើល រឿងបុរសដ៏មានតម្លៃទាំងអស់នេះ មានទំព័រពេញលេញរបស់ពួកគេបានសរសេរចុះនៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែរឿងបុរសដ៏មានតម្លៃទាំងអស់នេះ អ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ ទីបំផុតពួកគេបានស្លាប់។

210 ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកមានជំនឿពិតប្រាកដ ពូជរាជរបស់អំប្រាហាំ ព្រះយេស៊ូវ ដែលជាការសន្យា។ អំប្រាហាំមានអ៊ីសាក ពិត ខាងសាច់ឈាម ប៉ុន្តែពូជពិតមិននៅក្នុងប្រព័ន្ធអង្គការនោះទេ។ វាគឺនៅក្នុងការសន្យានៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជាឪពុកនៃប្រជាជាតិ មិនមែនតាមរយៈអ៊ីសាកទេ ប៉ុន្តែតាមរយៈពូជរាជ គឺព្រះយេស៊ូវ។ នោះគឺជាពូជរាជ ដែល តាមពិត ពូជរបស់អំប្រាហាំ ព្រះយេស៊ូវ មិនមែនជាសាសន៍យូដា ហើយក៏មិនមែនជាសាសន៍ដទៃដែរ។ ទ្រង់គឺជាព្រះ។ ឃើញទេ? នេះ...

211 អ្នកកាតូលិកនៅទីនេះ សូមប្រទានពរដល់បេះដូងរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកថ្វាយបង្គំម៉ារីជាភរិយា តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នក? ម៉ារីមិនមែនគ្មានអ្វីក្រៅពីស្រ្តីទេ។ ព្រះបានជ្រើសរើសនាង។ នាងជាអ្នកភ្ងាស់។ ហ្នឹងហើយ។ កន្លែងភ្ងាស់ នោះហើយជាអ្វីដែលស្រ្តីមាន ប៉ុន្តែនាងត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងពូជរបស់បុរស។

212 ប៉ុន្តែ វាជាទស្សនិកជនចម្រុះ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវនិយាយដូច្នោះ អ្នកនឹងយល់ពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ។ ឥឡូវនេះ អ្នកស្តាប់—គ្រូពេទ្យរបស់អ្នក ហើយខ្ញុំជាបងប្រុសរបស់អ្នក។ ប្រាកដណាស់ អ្នកអាចធ្វើបាន។

213 ម៉ារីមិនមានលំអងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទទេ។ គ្មានអារម្មណ៍ផ្លូវភេទនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគ្របបាំងនាង មិនមែនបន្តិចទេ។ ប៉ុន្តែព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូជិ ជា

អ្នកបង្កើត បានបង្កើតកោសិកាលាយនិងលំអង។ ហ៊ឹម! ប្រសិនបើវាជាលំអងពីម៉ា
រីនោះអ្នកស្លាប់មិនរស់ឡើងវិញទេ។

សិរីរុងរឿង! ទើបតែមកថ្មីៗ។ ខ្ញុំទើបតែចាប់បាន។

214 បើអ្នកនិយាយថាមិនខុសគ្នាទេ តើយើងធ្វើអ្វី ហេតុអ្វីបានជាព្រះប្រាប់យើង
ឲ្យជៀសពីអ្វីដែលខុស? ហេតុអ្វីបានជាព្រះលើករូបកាយព្រះយេស៊ូវឡើង បើ
មិនដូច្នោះ? ដូច្នោះ អ្នកឃើញទេ មិនអាចមានស្រ្តីម្នាក់បានភ្ជាប់វាទេ។ ប្រសិនបើ
មាន នោះរាងកាយរបស់ទ្រង់គឺបន្ទាប់ពីម្តាយរបស់ទ្រង់ គឺម៉ារី ដោយសារតែនាង
មានទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទដោយការគ្របបាំងដោយវិញ្ញាណដែលបណ្តាលឱ្យនាង
—ដើម្បីបញ្ចេញមេជីវិត ហើយវាខុស។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយការចាប់កំណើត
ដ៏បរិសុទ្ធ ហាលេលូយ៉ា ទ្រង់បានបង្កើតមេជីវិតឈ្មោលទាំងបុរសនិងស្រ្តី។

215 តើព្រះយេស៊ូវហៅនាងថា “ម្តាយ”? ស្វែងរកវានៅក្នុងបទគម្ពីរ។ គាត់បានហៅ
នាងថា “ស្រ្តី”។ ហាលេលូយ៉ា! ស្រ្តី! (នោះគឺស្រស់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែល
វាធ្វើវាតាមរបៀបដែលវាកំពុងធ្វើ។) “ស្រ្តីអើយ មើលកូនប្រុសរបស់អ្នក។” នៅជិត
នាងរាប់លានម៉ាយល៍ជាងទ្រង់។

216 ទ្រង់គឺជាព្រះ។ គាត់មិនមែនជាសាសន៍យូដាឬសាសន៍ដទៃទេ។ ទ្រង់ជា
ព្រះទាំងសាច់និងរូបកាយ ព្រះគង់នៅក្នុងទ្រង់។ ព្រះគង់នៅក្នុងមេជីវិតរបស់ស្រ្តី?
មិនអាចធ្វើបានទេ។ មេជីវិតឈ្មោលរបស់ស្រ្តីត្រូវតែមានអ្វីទាក់ទងនឹងសាច់របស់
យើង។ ប៉ុន្តែវាជាឈាមបូកនឹងមេជីវិតឈ្មោល ដែលព្រះបានគ្របបាំង។

217 ទ្រង់អាចដាក់វានៅលើគល់បើទ្រង់ចង់។ បាទ មែនហើយ។ ទ្រង់អាចដាក់វា
នៅកន្លែងណាដែលទ្រង់ចង់។

218 ប៉ុន្តែទ្រង់បាននាំវាមកព្រោះស្រ្តីកំពុងធ្លាក់។ មានព្រះរាជបុត្រាដ៏បរិសុទ្ធរបស់
ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ កើតមក ព្រហ្មចារីកើតមក ទាំងរូបកាយនិងព្រលឹង។

219 ហេតុអ្វីបានជាដាវីឌនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងមិនឃើញភាពបរិសុទ្ធរបស់ខ្ញុំទេ...
សូមឱ្យព្រះដ៏រិសុទ្ធរបស់ខ្ញុំឃើញអំពើពុករលួយ ព្រះដ៏រិសុទ្ធរបស់ទូលបង្គំឃើញ
អំពើពុករលួយ។ ហើយខ្ញុំនឹងមិនទុកព្រលឹងទ្រង់នៅក្នុងនរកទេ?” ដាវីឌបាន
និយាយដូច្នោះ។ ឃើញទេ? ទាំងព្រលឹង រូបកាយ និងវិញ្ញាណ ត្រូវបានបង្កើត
ឡើងដោយព្រះ ដោយទ្រង់។

220 ស្ត្រីនោះមិនមែនជាម្តាយទេ ត្រឹមតែជាស្ត្រី។ ខ្ញុំជឿថានាងជាស្ត្រីល្អ ស្ត្រី បរិសុទ្ធ ពិតប្រាកដ។ នាងមិនធ្លាប់ជាអ្នកភ្លាស់ទេ ព្រះនឹងមិនជ្រើសរើសកន្លែង ភ្លាស់កង្វក់ទេ។ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ទូលបង្គំនឹងអធិប្បាយនៅ យប់នេះ។ ប៉ុន្តែ—ប៉ុន្តែបាននិយាយថា “កន្លែងភ្លាស់កង្វក់ ដើម្បីនាំទ្រង់—នាំ ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់មកផែនដី? ទ្រង់បានជ្រើសរើសស្ត្រីព្រហ្មចារី ដោយមិនស្គាល់ មនុស្ស។” នាងមិនមានទឹកកាម ឬអ្វីផ្សេងទៀតទេ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធគ្របបាំងនាង ពីព្រោះ ព្រះ នៅក្នុងវិធីដ៏ល្អឥតខ្ចោះ គ្មានដែនកំណត់របស់ ទ្រង់ បានបង្កើតនៅក្នុងនាង ព្រលឹង រូបកាយ និងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ទ្រង់គឺជាព្រះបុត្រាដែលកើត-ពីព្រហ្មចារីរបស់ព្រះ។

221 តើវាបានធ្វើអ្វី? វាបានបំបែកច្រកទ្វាររបស់សត្រូវ។ ហាលេលូយ៉ា! វ៉ែ! នេះ គឺល្អ សម្រាប់ខ្ញុំ។ មើល។ ហេតុអ្វី? ទ្រង់បានទម្លុះទ្វារនៃសត្រូវនៅទីនោះ ដែល មនុស្សគ្រប់រូបដែលកើតក្នុងលោកនេះដោយចំណង់ផ្លូវភេទ ដែលមិនអាចទៅ ស្ថានសួគ៌បានទេព្រោះការរួមភេទគឺជាអ្វីដែលចាប់ផ្តើមពីដំបូង នៅក្នុងសួនច្បារ អេដែន ហេតុអ្វីបានជាពួកគេបិទបាំងខ្លួនឯង។ នៅពេលដែលទ្រង់ធ្វើដូច្នោះ ទ្រង់ បានបំបែករឿងនោះជាពីរនៅទីនោះ ហើយបានកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវ។ ដោយ អ្វី? យកពូជរាជរបស់អ័ប្រាហាំ តាំងពីដំបូង ហើយវាយវាទៅកាន់បាត។ ពូជរាជ នៃសេចក្តីជំនឿនិងការសន្យា មិនមែនជាគំនិតរបស់ម៉ារីទេ ប៉ុន្តែជារបស់ព្រះ បាន បំបែកទ្វារ។ នោះហើយជា អនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សឆ្លងកាត់ច្រកទ្វារ។ ថ្វាយសិរីល្អ ដល់ព្រះ!

222 តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី? បន្ទាប់មកបានយកច្រកទ្វារទាំងអស់របស់សត្រូវ។ គាត់ បានយកច្រកទ្វារនៃដំដី។ ដំដីមិនអាចមាននៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ទេ។ អត់ទេ បាទ។ គ្មានអ្វីផ្សេងទៀតអាចមាននៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ទេ។ ពិធីបុណ្យសពមិន អាចឈរនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់បានទេ។ ទេ? តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី?

223 យ៉ូស្វេបានស្លាប់។ ម៉ូសេបានស្លាប់។ ពួកគេទាំងអស់បានស្លាប់ ប៉ុន្តែមិនមែន ពូជរាជនេះទេ។ សេចក្តីស្លាប់មិនអាចឈរនៅកន្លែងណាដែលមានជីវិតបានទេ។

224 ស្ត្រីម្នាក់មកពីណាអ៊ីន ចេញមកជាមួយកូនប្រុសរបស់នាង។ ឈប់ហើយ និយាយថា “ក្រោកឡើង កូនប្រុស។”

225 ក្មេងស្រីដែលបានស្លាប់ កូនស្រីរបស់យ៉ែរ៉ុស គាត់បាននិយាយពាក្យមួយ

ទៅកាន់ពិភពដែលមិនស្គាល់នៅទីនោះ ហើយនិយាយថា “កូនស្រីអើយ ក្រោកឡើង។”

226 ឡាសារបានស្លាប់បួនថ្ងៃហើយរាងកាយរបស់គាត់រលួយ ហើយព្រលឹងរបស់គាត់បានឆ្ងាយពីវា អស់រយៈពេលបួនថ្ងៃ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ឡាសារ ចេញមក។” សិរីរុងរឿង!

227 ទ្រង់នៅទីនោះ។ តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី? ទ្រង់បានបំបែកត្រានៃអ្វីៗទាំងអស់។ ហាលេលូយ៉ា!

228 នៅពេលដែលទ្រង់ត្រូវសុគត ទ្រង់មិនអាចកាន់ជីវិតនោះបានទេ។ ទ្រង់មិនដែលស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ត្រូវតែផ្តល់ជីវិតនោះ។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ប្រទានជីវិតនោះ ទ្រង់បានសុគតជាសេចក្តីស្លាប់។ ហើយព្រលឹងដ៏មានតម្លៃរបស់ទ្រង់ដូចដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ បានចុះទៅក្នុងនរក ដើម្បីយកកន្លែងខ្ញុំ និងកន្លែងរបស់អ្នក។ ពូជរាជរបស់អំប្រាហាំ! អ្វី? ទ្រង់គឺជាពូជរាជ។ អូ សិរីល្អ!

229 ឥឡូវនេះយើងគឺជាពូជរាជ អ្វី ដែលនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល គឺដូចទ្រង់ដែរ។ “ដ្បិតកាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគង់នៅជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលបានកើតជាសាច់ឈាម ហើយបានរស់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។” តើអ្នកមិនឃើញកន្លែងដែលពូជរាជស្ថិតនៅទេឬ? ពូជរាជគឺថានៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល។

230 អ្នកទន់ខ្សោយដែលមានឆន្ទៈក្នុងការសម្របខ្លួនជាមួយអារក្ស ជាមួយនឹងម៉ូជរបស់លោកិយ។ (ខ្ញុំមិននិយាយទៅកាន់អ្នកនៅទីនេះទេ។) នៅទីនោះ អ្នកអធិប្បាយដែលដឹងថាអ្នកអធិប្បាយថ្ងៃនៃការអស្ចារ្យបានកន្លងផុតទៅហើយ អ្នកអធិប្បាយមិនមានរឿងដូចជាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ត្រូវអាម៉ាស់មុខ ហើយហៅខ្លួនឯងថាជាពូជរបស់អំប្រាហាំ។

231 ពូជរាជនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល។ ពូជរាជ មិនមែនកើតដោយបុរស គ្មានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងបុរសឬស្ត្រីទេ។ ស្ត្រីគឺជាក្រុមជំនុំ គ្មានអ្វីត្រូវធ្វើជាមួយក្រុមជំនុំទេ។ ម៉ារីមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយគ្រាប់ពូជទេ។ ទាំងក្រុមជំនុំដែលហៅថាអង្គការមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយគ្រាប់ពូជទេ។ តើវាកើតមកពីអ្វី? មិនមែនជាអង្គការមិនមែនមេតូឌីស បាទីស្ទ ប្រេសប៊ីធើរៀន កាតូលិក លូធើរ៉ាន ជាដើម។

232 ប៉ុន្តែកើតមកពីពូជរាជនៃការសន្យារបស់ព្រះ នោះហើយជាច្រកទ្វារនៃសត្រូវ។ វាត្រូវបានយកសម្រាប់គាត់រួចហើយ។ “ដ្បិតបើអ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយ ព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក ចូរសុំអ្វីដែលអ្នកចង់បាន វានឹងបានសម្រេចសម្រាប់ អ្នក។” ហ្នឹងហើយ។ វាជាការសន្យា។ វារួចរាល់ហើយ។

233 ព្រលឹងដ៏មានតម្លៃរបស់គាត់បានចុះទៅក្នុងនរក ជាកន្លែងដែលខ្ញុំគួរតែ ទៅ។ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃទីបីនោះ...សាំសុនបានយកទ្វារទីក្រុងនៅខាងក្រោយរបស់គាត់ មិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ គាត់បានយកទ្វារនរក ទ្វារនៃផ្ទុរ និងអ្វីៗ ផ្សេងទៀត។ ទ្រង់មិនបានធុរខ្លប់វានៅលើភ្នំទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បានបំផ្លាញវា។ ហាលេ លូយ៉ា! ទ្រង់បានគ្រប់គ្រងលើទ្វារក្រុងនៃពួកខ្មាំងសត្រូវ។

234 បរិយាកាសដែលពោរពេញទៅដោយអំណាចរបស់អារក្ស ខាងលើ ទេវតាឬ គ្មានអ្វីអាចចុះមកបាន។ មិនអាចមានការអង្វរបានទេ ព្រោះឈាមពពែមិនអាច ដកបាបចេញបានទេ។ ប៉ុន្តែព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់បានយកអំពើបាបចេញ។

235 ហើយទ្រង់បានយាងឡើងលើទីខ្ពស់ ដឹកនាំឈ្លីយសឹក។ ទ្រង់ប្រទាន អំណោយទានដល់មនុស្ស។ ឥឡូវនេះ គ្រប់ពូជរបស់អំប្រាហាំដែលសុខចិត្ត បង់ថ្លៃ ដើម្បីចុះមក ហើយប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការផ្តាច់បាបរបស់អ្នក បំពេញដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយឈរសាកល្បង។

236 ហើយនៅពេលដែលពួកគេយកលោកិយចេញពីអ្នក របស់ដែលបានបាត់បង់ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខុស អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលហាក់ដូចជាខុស ដូចជាស្ត្រីដែលមាន សក់របស់ពួកគេ បុរសដែលមានសក់របស់ពួកគេ និងក្រុមជំនុំជាមួយអង្គការ របស់ពួកគេ និង—និងគ្រូគង្វាលដែលនឹងបម្រើដល់ឪកុនរបស់គាត់ និង—និងគ្រប់ ប្រភេទនៃរឿងទាំងនោះ។ ក្រុមលោកិយមួយចំនួននៃអ្វីមួយផ្សេងទៀតចូលទៅក្នុង ទីនោះហើយបណ្តាលឱ្យគ្រូគង្វាលក្រីក្រម្នាក់ បណ្តេញគាត់ចេញពីព្រះវិហារ។

237 ទៅមុខទៀត គ្រូគង្វាល។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ នៅត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះបន្ទូល។ យកអ្វីទាំងអស់។

238 ទ្រង់បានឡើងលើទីខ្ពស់។ តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី? ទ្រង់បានកាត់រន្ធមួយ ច្រក ទ្វារ នោះ ការអធិស្ឋាននៃពូជរបស់អំប្រាហាំនេះ។ ហេតុអ្វី? ហេតុអ្វី? បើយើងជា

រូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ បើយើងស្លាប់ យើងគិតថាខ្លួនយើងបានស្លាប់ ហើយបាន កប់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានរស់ឡើងវិញជាមួយទ្រង់ក្នុងការរស់ឡើងវិញ។ ទ្រង់គឺជាក្បាលនៃរាងកាយ។ ក្បាលនៅឯណា រាងកាយនៅជាមួយវា។ ហើយ បន្ទាប់មក ព្រឹកនេះ ដែលជាកន្លែងដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើដូច្នោះ “អង្គុយជាមួយ ទ្រង់នៅស្ថានសួគ៌” ជាមួយពូជរាជ។ សរសើរតម្កើងព្រះ។

239 គ្មានច្រកទ្វារទេ។ អ្នកមិនអាចអធិស្ឋានរឹងបែបនេះទេ ហើយនិយាយថា “អូ អូ មានពាក្យមួយ” ហី-អូ។ ពួកគេបិទអ្នក នៅទីនោះ។

240 តែបើចិត្តយើងមិនថ្កោលទោសយើង ប្រសិនបើយើងដឹងថាយើងកំពុងដើរ នៅក្នុងបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ យើងឃើញជីវិតរបស់យើងត្រូវបានសម្អាត យើងឃើញវា គ្រប់ព្រះបន្ទូលដែលព្រះបានបង្ហាត់ យើងរក្សាវា នោះទ្វារនៃខ្មាំងសត្រូវទាំងអស់ ត្រូវបានកាន់កាប់។ “បន្ទាប់មកសួរអ្វីដែលអ្នកចង់បាន វានឹងសម្រេចសម្រាប់ អ្នក។” “គាត់នឹងបានគ្រប់គ្រងលើទ្វារក្រុងនៃពួកខ្មាំងសត្រូវ។” អូ បងប្អូនអើយ តើព្រះវិហារនោះនឹងទៅយ៉ាងណា!

241 នៅពេលដែលខ្ញុំត្រលប់មកជុំនិកម្តងទៀត ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់អនុញ្ញាត ឲ្យខ្ញុំ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា នៅពេលដែលខ្ញុំដើរចូលទៅក្នុងរោងឧបោសថនេះ នោះនឹងត្រូវ បានដាក់ជាជួរ ហើយរាល់ចលនានៅក្នុងដំណើរល្អពេញលេញនៅក្នុងទីក្រុងនេះ នឹងត្រូវបានតម្រង់ជួរជាមួយពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់: មើលទៅដូចជា គ្រីស្ទាន និងនិយាយដូចគ្រីស្ទាន ធ្វើដូចជាគ្រីស្ទាន ជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះធ្វើ ចលនាក្នុងចំណោមពួកគេ ដែលជាកន្លែង ដែលប្រសិនបើនរណាម្នាក់នឹងធ្វើបាប ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហៅវាចេញនៅពេលនោះ។

242 វានឹងធ្វើវា។ អ្នកបានឃើញវានៅក្នុងបន្ទាត់អធិស្ឋាន ដូចជានៅលើអាសនៈ។ កន្លែងណា និយាយថា “អ្នកត្រលប់ទៅទីនោះហើយធ្វើវាឱ្យត្រឹមត្រូវជាមួយប្តីរបស់ អ្នក។ ទៅប្រាប់ប្រពន្ធរបស់អ្នកថា អ្នកបានចេញទៅក្រៅ កាលពីយប់មុនជាមួយ ស្រ្តីនោះ ដោយអង្គុយនៅកន្លែងដាក់លាក់មួយ។” ប្រសិនបើវានឹងធ្វើវានៅទីនេះ ដោយដើរនៅក្នុងព្រះបន្ទូល ស្តាប់សម្លេងតូចនោះ វានឹងធ្វើវានៅក្នុងអ្នក។ អ្នកគឺជា ពូជរបស់អំប្រាហាំ។ បន្ទាប់មក គ្មានបាបទេ។

243 ត្រូវអធិប្បាយ តើអ្នកមិនចង់ឃើញវានៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់អ្នកទេឬ? ដើរ ក្នុងព្រះវិហារនេះ ហើយមើលចុះមកទីនេះ: ឃើញទាំងបុរសនិងស្រ្តី គោរពព្រះ

បរិសុទ្ធ នៅទីនោះគ្រាន់តែចោទប្រកាន់ដោយអំណាចនៃព្រះ។ អំពើបាបមិនអាច
 ដើរចូលបានទេ។ បុរសម្នាក់ដើរចូលទៅ ហើយអង្គុយចុះ ព្រះវិញ្ញាណលើកឡើង
 ថា “ចនចូន អ្នកមកពីដូច្នោះ-និង-ដូច្នោះ ទីក្រុង កន្លែងជាក់លាក់។ គាត់នៅ
 ទីនេះដើម្បីស្វែងរកការព្យាបាលសម្រាប់រាងកាយរបស់គាត់។ ឃើញទេ? ទ្រង់
 បានធ្វើអ្វីមួយនៅកន្លែងជាក់លាក់មួយ។ គាត់បានធ្វើបែបនេះ ហើយគាត់យក
 ត្រូវតែយកនេះមកវិញ ធ្វើការនេះឱ្យត្រឹមត្រូវ បន្ទាប់មកព្រះនឹងព្យាបាលគាត់ពី
 ជំងឺមហារីកនោះ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។” ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំអើយ!

244 ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវព្រះវិហារមួយ ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវបុរសដប់នាក់ ពេញដោយ...
 គ្រឿងអលង្ការរបស់ព្រះ ពូជរាជ ដាក់ពួកគេមុខគ្នា ហើយមើលអ្វីដែលនឹង
 កើតឡើង។ ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវផ្ទះតូចមួយនៃមនុស្សបែបនេះ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នក
 នូវពន្លឺដែលពិភពលោកនឹងរត់ទៅរកវា។ ហ្នឹងហើយ។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះ
 ចង់ឱ្យយើងក្លាយជា។ “អ្នកជាទីក្រុងនៅលើភ្នំ។” អ្នកគឺជាពូជរាជរបស់អំប្រាហាំ។
 “វានឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវរបស់វា។”

245 ជំងឺ មានមូលហេតុនៃជំងឺ។ មានមូលហេតុសម្រាប់រឿងទាំងនេះ។ ហើយ
 ព្រះ ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គង់នៅទីនេះដើម្បីបង្ហាញរឿងនោះ ហើយប្រាប់អ្នកពី
 មូលហេតុដែលអ្នកមិនទទួលវា។ តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយយើង? យើងមិនចាំបាច់
 ឆ្ងល់ថា “តើវានឹងធ្វើវាបានទេ?” វាកំពុងធ្វើវារួចហើយ។ តើអ្នកធ្វើអ្វី?

246 មើលហោរានោះ។ គាត់មិនស្តាប់ខ្យល់បក់បោកទេ “ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ហា
 លេលូយ៉ា!”

247 នោះជាការល្អ។ ឥឡូវនេះ សូមចាំថា ខ្ញុំមិនថ្កោលទោសវាទេ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា
 អ្នករាល់គ្នាយល់។ អ្នកខ្លះបាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណាហាំមិនជឿក្នុងការ
 និយាយថា ‘ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ហាលេលូយ៉ា!’” មែនហើយ មើលមកខ្ញុំនៅ
 ទីនេះឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំជឿលើការស្រែក និយាយភាសាដទៃ រាំក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។

248 ប៉ុន្តែ បងប្អូនអើយ នៅពេលដែលអ្នកបរាជ័យក្នុងការស្តាប់សម្លេងដ៏តូចនៃ
 ព្រះបន្ទូល នោះជារឿងដែលនាំអ្នក។ នោះហើយជារឿង។

249 អរលីយ៉ាបានដឹងថាការរីកដុះដាលនេះកំពុងកើតឡើងនៅខាងក្រៅ។ ប៉ុន្តែ
 គាត់គឺជា...វាមិនដែលទាក់ទាញគាត់នៅខាងក្រៅទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់
 បានឮព្រះសូរសៀងតូចរបស់ព្រះ បន្ទាប់មកគាត់ត្រូវបានទាក់ទាញ។ ហើយគាត់

បានបាំងមុខរបស់គាត់ ចេញមក។ ហេតុអ្វី? អេលីយ៉ាគឺជាពូជរបស់អំប្រាហាំ ធ្វើតាមព្រះបន្ទូល។

250 “បើអ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយពាក្យរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក ចូរសុំអ្វីដែលអ្នក ចង់បាន វានឹងបានសម្រេចសម្រាប់អ្នក។”

សូមអានក្បាលបន្តិចសម្រាប់ការអធិស្ឋាន។

251 អូ ក្រុមជំនុំ តើពេលខ្ញុំឆ្លងកាត់ការអធិប្បាយបែបនោះ តើខ្ញុំមានអារម្មណ៍ យ៉ាងណា! ព្រះវិញ្ញាណចេញពីខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមើលទៅក្រោយ ខ្ញុំឃើញមនុស្សដែល ពិតជាលូកក្នុងហោប៉ៅរបស់ពួកគេហើយយកអាហារពីកូនរបស់ពួកគេ ដើម្បីផ្តល់ ឱ្យខ្ញុំ។ ខ្ញុំឃើញស្ត្រីតូចៗនៅទីនេះ ប្រហែលជាមានសក់ខ្លី តើពួកគេនឹងធ្វើអ្វី? ពួកគេនឹងធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងពិភពលោកសម្រាប់ខ្ញុំដែលពួកគេអាចធ្វើបាន។ បុរសរស់នៅជាមួយប្រពន្ធបែបនោះ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែត្រូវបានកាត់ជាបំណែកៗ ជាមួយព្រះបន្ទូលនោះ ឈឺចាប់ មនសិការរបស់គាត់ត្រូវបានទម្លាក់ចុះ ប៉ុន្តែបុរស នោះនឹងចេញទៅនៅទីនេះ ហើយធ្វើជាទាសករ ហើយធ្វើដង្វាយមួយភាគក្នុង ដប់របស់គាត់មកខ្ញុំ។ ហ្នឹងហើយ។ បន្ទាប់មកវាធ្វើឱ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍ខ្មាស់រៀន ត្រលប់ទៅសាច់ឈាមវិញ អ្នកមានអារម្មណ៍ថា “តើ—តើខ្ញុំបាននិយាយអ្វី?” ខ្ញុំមិន មានន័យថាធ្វើឱ្យឈឺចាប់ទេ វាមិនដូច្នោះទេ។

252 ប៉ុន្តែ អូ បងប្រុស និងប្អូនស្រី និងប្អូនប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើ នោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយនេះជាព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ដែលធ្វើឱ្យ ព្រះបន្ទូលនោះមានជីវិត ដល់អ្នក តើវានឹងមានអ្វីនៅថ្ងៃជំនុំជំរះ? ខ្ញុំកំពុងព្យាយាម រៀបចំអ្នកសម្រាប់ថ្ងៃនោះ។ សូមទ្រង់គ្រាន់តែទទួលយកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ប្រសិនបើខ្ញុំធ្លាប់អធិប្បាយអ្វីដែលមិនមែនជាព្រះបន្ទូល ជាការសន្យារបស់ព្រះ នោះអ្នកមានសិទ្ធិមករកខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែនោះជាព្រះបន្ទូល។ ហើយវាដោយសារតែខ្ញុំ ស្រឡាញ់អ្នក។

253 មិនមែនដោយសារតែខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នកនៅលើទូកទេ។ វាគឺដោយសារតែ ទូកនឹងមិននាំអ្នកឆ្លងកាត់។ អ្នកនឹងគាំង នៅថ្ងៃណាមួយ។

254 អ្នកត្រូវតែមកជំនុំជំរះ។ “មានទោសតិចបំផុតគឺមានទោសទាំងមូល។” ហើយ នៅពេលដែលអ្នកដឹងថាអ្វីដែលត្រឹមត្រូវក្នុងការធ្វើវា វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនិង ការសន្យាថានឹងធ្វើវា ដូច្នោះអ្នកមិនធ្វើវាទេ ចុះយ៉ាងណាវិញ? អ្នកនឹងត្រូវបានសួរ

ឱ្យផ្តល់ហេតុផល អ្វី? នៅពេលដែលសារនេះនៅព្រឹកនេះប្រឈមមុខនឹងអ្នកនៅលើអេក្រង នៅថ្ងៃជំនុំជម្រះ ចុះវាវិញ? គិតទៅ មិត្តអើយ។ អ្នកអាចស្លាប់មុនថ្ងៃចប់។ យើងទាំងអស់គ្នាអាច។ ហើយរឿងមួយប្រាកដណាស់ អ្នកនឹងស្លាប់។

255 នៅថ្ងៃមុនខ្ញុំឈរមើលម្តាយខ្ញុំ ខ្ញុំកាន់គាត់នៅលើដៃរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំកាន់ឪពុកខ្ញុំ បន្តិចមុននោះ ហើយមើលគាត់ទៅ។

256 ខ្ញុំបានឃើញពួកគេចុះមកនៅចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ ដែលគិតថាពួកគេពិតជាមិនអីទេ។ និយាយថា “អូ បងប្រុសប្រាណហាំ អូ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរស់នៅបានយូរ បន្តិច!” យឺតពេលហើយ។ ហើយត្រូវចាំថា សេចក្តីស្លាប់មិនផ្លាស់ប្តូរព្រលឹងទេ វាគ្រាន់តែផ្លាស់ប្តូរកន្លែងរស់នៅប៉ុណ្ណោះ។ ហើយបើអ្នកឃើញអ្វីមួយនៅក្នុងខ្លួនអ្នក ចូរសមហេតុផលឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកឃើញថាអ្វីមួយនៅក្នុងខ្លួនអ្នកកំពុងធ្វើឱ្យអ្នកធ្វើបែបនោះ ហើយមានអារម្មណ៍បែបនោះ ដូចជាអ្នកមិនគួរមានអារម្មណ៍ប្រែចិត្តនៅព្រឹកនេះ។ តើអ្នកអាចទេ មិត្ត? មក។ ត្រូវ... អ្នកមិនចាំបាច់ដូចនោះទេ។ អ្នកជាមនុស្សធម៌ទេ រស់នៅក្នុងជីវិតពូជរាជពិតប្រាកដ។ ព្រះចង់បានអ្នកនៅថ្ងៃនេះ។

257 តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នក ខណៈពេលដែលក្បាលរបស់អ្នកខិនចុះ ហើយបេះដូង។ និយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំលើកដៃថ្វាយព្រះ។ និយាយដោយស្មោះត្រង់ ចេញពីចិត្តរបស់ខ្ញុំ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់ក្លាយ។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់ក្លាយ។ ខ្ញុំមាន—ខ្ញុំបានញញើតនៅទីនេះនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែតាមពិតខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់ក្លាយជាបែបនោះទេ។ ខ្ញុំចង់ក្លាយជាអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយនៅព្រឹកនេះ។ អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណហាំ។ ខ្ញុំកំពុងលើកដៃថ្វាយព្រះ មិនមែនចំពោះអ្នកទេ បងប្រុសប្រាណហាំ ប៉ុន្តែចំពោះព្រះ។ ហើយនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ ទ្រង់ស្គាល់ចិត្តខ្ញុំ ខ្ញុំចង់បានប្រភេទនៃគ្រីស្ទានដែលអ្នកកំពុងនិយាយអំពី ពូជរាជរបស់អំប្រាហាំ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។” លើកដៃរបស់អ្នកឥឡូវនេះ ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំនឹង... អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណហាំ។” ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ប្រាកដណាស់ទ្រង់នឹងធ្វើវាសម្រាប់អ្នក។

258 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង នៅក្នុងពន្លឺនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់! ហើយទូលបង្គំដឹងថា ព្រះអម្ចាស់អើយ មនុស្សកំសត់ជាច្រើនដងបានវិលវល់ចេញមកទីនេះ តាមរយៈភាពខុសគ្នា...

ប្រជាជនស្ទើរតែមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វី ម្នាក់មក និងយាយរៀងមួយ ហើយម្នាក់មក និងយាយមួយទៀត។

259 ហើយនៅទីនេះនៅទីក្រុងផុននិក ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យនេះ—នៃ មែនហើយ អ្នកទេសចរ ដែលជាកន្លែងដែលអ្វីគ្រប់យ៉ាងមកពីទូទាំងប្រទេសបានរសាត់ចូល ទៅក្នុងវាទាំងរាងកាយនិងខាងវិញ្ញាណ។ ឈរនៅលើភ្នំ នៅថ្ងៃផ្សេងទៀត ហើយ គិតថាតើព្រះនាមរបស់ព្រះត្រូវបានប្រើដោយឥតប្រយោជន៍ប៉ុន្មានដងក្នុងមួយថ្ងៃ នៅទីនេះ តើមានអំពើផិតក្បត់ប៉ុន្មាននាក់ដែលបានប្រព្រឹត្ត តើមានបាបប៉ុន្មាន ហើយនៅតាមផ្លូវនៅទីនេះ ហើយបារនិងតាមបណ្តោយផ្លូវ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាង ពួកគេ ជាច្រើនប្រកាសថាជាអ្នកជឿ ជាគ្រីស្ទាន!

260 ស្ត្រីដើរតាមផ្លូវ កាន់បារីនៅក្នុងដៃ។ ដើរដោយសម្លៀកបំពាក់អសីលធម៌ នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាវាមានក្លិនស្អុយនៅចំពោះទ្រង់ “វាជាការ ស្អប់ខ្ពើម” ដូចជាទឹកនោមឆ្មោះ កខ្វក់ ស្មោកគ្រោក មានក្លិនស្អុយនៅកន្លែង ណាមួយ។ បពិត្រព្រះអង្គអើយ តើស្ត្រីដែលអះអាងថាមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អាចធ្វើការបែបនេះបាន ហើយដឹងថានៅក្នុងច្រមុះរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ មានក្លិន ដូចនោះ ក្លិនស្អុយ? តើទ្រង់អាចមានរឿងបែបនេះនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ ទ្រង់ដោយរបៀបណា? ឱព្រះវរបិតាអើយ ប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែដឹង ពួកគេមាន ចម្ងាយមួយលានម៉ាយពីវា។

261 ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តា។ គ្មាននរណាម្នាក់ ចង់ទៅតំបន់នៃអ្នកបាត់បង់នោះទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់ចង់ទៅទីនោះទេ ព្រះបិតា។ ឆ្ងាយពីយើងទាំងអស់គ្នា។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងនោះ មានចិត្តល្អនៅក្នុងបុគ្គលនោះ បុរស នោះ ស្ត្រីនោះ បុរសឬស្ត្រីដែលមានចិត្តសប្បុរសនិងស្រស់ស្អាតនិងសប្បុរស ហើយទើបតែត្រូវបានបញ្ឆោតដោយអារក្ស។ អារក្សបានធ្វើដូច្នោះ។

262 សាតាំង ខ្ញុំប្រឆាំងនឹងអ្នក ព្រោះអ្នកជាសត្រូវរបស់ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ។ អ្នក គឺជាសត្រូវនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយខ្ញុំបង្គាប់អ្នក ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដូចជាមនុស្សស្លាប់ ដោយដឹងថាខ្ញុំគ្មានអំណាចនៅក្នុង ខ្លួនខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំគ្មានអំណាចដើម្បីបញ្ឈប់អ្នកទេ។ ខ្ញុំគ្មានអំណាចក្នុងការធ្វើឱ្យស្ត្រី ទាំងនេះសម្អាតទេ បុរសណាម្នាក់ទាំងនេះដែលកំពុងស្តាប់ខ្សែអាត់នេះ ឬ—ឬ កន្លែងណាក៏ដោយ។ ខ្ញុំគ្មានវិធីសម្អាតពួកគេទេ។ ខ្ញុំគ្មានអំណាចទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមាន

សិទ្ធិអំណាចនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើ ដើម្បីផ្សាយវា ហើយ កាតព្វកិច្ចត្រូវបានចងក្លាប់ទៅនឹងអំណាចនោះ។ ទាំងប៉ូលីសនៅទីនេះក៏មិន មានអំណាចអាចបញ្ឈប់ឡានបានដែរ ប៉ុន្តែគាត់មានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការធ្វើវា។

263 ហើយ សាតាំង ឯងក៏អាចទៅចាប់ប្រឡាំងឯងដែរ ព្រោះខ្ញុំបង្គាប់ឯង ដោយ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលអ្នកបង្វែរមនុស្សទាំងនេះចេញ នៅទូទាំងពិភពលោក គ្រប់ ទីកន្លែងដែលសារនេះអាចទៅ។ ដោះលែងពួកគេចេញ។ ខ្ញុំទាមទារពួកគេ ថា ពួកគេត្រូវបានទិញ។ ពួកគេមិនមែនជារបស់ពួកគេទេ។ ពួកគេត្រូវបានទិញដោយ តម្លៃ ពួកគេជាពូជរាជរបស់អំប្រាហាំ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។

264 ឯងជាមនុស្សស្មោះត្រង់ កខ្វក់ មានក្លិនស្អុយ ពុតត្បាត ជាអ្នកបោកបញ្ឆោត មនុស្ស នាំពួកគេដោយងងឹតងងុលចូលទៅក្នុងប្រឡាយនៃនរក ដោះលែងពួកគេ ចេញ។ ទូលបង្គំសូមបង្គាប់អ្នក ដោយព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដោយយញ្ញបូជានៃ ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវ ថាឯងនឹងដោះលែងពួកគេចេញ ដើម្បីឱ្យ ព្រលឹងរបស់ពួកគេត្រូវបានចោទប្រកាន់ដោយព្រះពររបស់ទ្រង់និងដោយវត្តមាន របស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យគេអាចកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃខ្នងសត្រូវទាំងអស់។ [កន្លែង ទទេនៅលើកាសែត—អដងៗ] អ្នកបានឱ្យពួកគេរងចាំសម្រាប់ការនេះ នោះ ឬរដូវទៀត ឬការប៉ះដំបូរិសុទ្ធមួយចំនួន ឬអ្វីផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយថាអ្នក នឹងបាត់បង់ការកាន់កាប់របស់អ្នក។

265 តើជំងឺអាចឈរនៅក្នុងការចាក់ប្រេងតាំងបែបនេះយ៉ាងដូចម្តេច? មានតែ នៅពេលដែលពួកគេបដិសេធមិនមើលការសន្យាដូចឪពុកអំប្រាហាំបានធ្វើ នៅពេលដែលគាត់អាចមើលឃើញទ្រង់នៅក្នុងតួលេខរាងរយឆ្នាំទៀត ដែលនឹង មកដល់។

266 បង្វែរពួកគេចេញ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេ ទៅ។

267 សូមឱ្យព្រះចេស្ដានៃព្រះ ការយល់ដឹងនៃព្រះបន្ទូល ដូចដែលពួកគេត្រូវ បានលាងនៅព្រឹកនេះដោយវា សូមឱ្យការយល់ដឹងនៃការរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះ និងការសន្យារបស់ទ្រង់ជាការពិត ដែលជាការកាន់កាប់ដែលមិនអាចបំបែក បានដោយសាតាំង។ សូមឱ្យម្នាក់ៗកាន់តាមការសន្យានោះ និយាយថា “នេះ គឺវា។ ខ្ញុំកំពុងកាន់វា។ ព្រះបានសន្យា។ ខ្ញុំជាពូជរបស់អំប្រាហាំ។ តើខ្ញុំអាច

សង្ស័យការសន្យារបស់ទ្រង់ដោយរបៀបណា?” ហើយបន្តទៅមុខទៀត តាមរយៈព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង។ អាម៉ែន។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់...

268 វាត្រូវបានកាត់នៅព្រឹកនេះ មិត្តអើយ។ សូមថ្វាយបង្គំឥឡូវនេះដោយផ្អែមល្ហែម។

ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមឈើកាលវ៉ារី។

269 តើវាអាចទៅរួចទេ មិនមែនជាការលះបង់ទេ ពិតជាមិនមែន...នេះគឺជា—គឺជាជំនឿ។ ចូរលើកដៃឡើងចំពោះទ្រង់ដែលយើងស្រឡាញ់។ ហើយនិយាយថា:

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមឈើកាលវ៉ារី។

270 ឥឡូវនេះ ចំពោះស្រ្តីឬក្មេងស្រីគ្រប់រូបនៅទីនេះ នេះគឺជាដែររបស់ខ្ញុំ។ ព្រះស្រឡាញ់អ្នក។ ចំពោះបុរសឬក្មេងប្រុសគ្រប់រូបនៅទីនេះ ព្រះស្រឡាញ់អ្នក។ ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនអាចឈោងចាប់ដៃអ្នកម្នាក់ៗបានទេ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញដល់អ្នកនូវអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ។ ខណៈពេលដែលយើងច្រៀងម្តងទៀត គ្រាន់តែងាកហើយចាប់ដៃជាមួយនរណាម្នាក់។ “មនុស្សទាំងអស់នឹងដឹងថាអ្នកជាសិស្សរបស់ខ្ញុំ ពេលអ្នកមានសេចក្តីស្រឡាញ់ សម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។”

ខ្ញុំ...
...បានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមឈើកាលវ៉ារី។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ

នៅលើដើមឈើកាល់រ៉ាវី។

271 តើអ្នកមិនស្រឡាញ់ទ្រង់ទេឬ? អារម្មណ៍ដ៏ផ្អែមល្អៃមនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ! ព្រះបន្ទូលគឺជាដំណើរការសម្អាត គ្រាន់តែវាយអ្នកចេញ ធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាមនុស្សថ្មី យកចេញទាំងអស់។ ព្រះបន្ទូលគឺមុតជាងដាវមុខពីរ កាត់ស្បែក កាត់អ្វីៗទាំងអស់នៃលោកិយ។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មកយើងមានអារម្មណ៍ស្អាតស្អំ ទទួលយក និងជឿលើទ្រង់។ នោះហើយជារបៀបដែលយើងអាចច្រៀងបាន:

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅកាល់រ៉ាវី។

272 ពិរោះទេ? ខ្ញុំគ្រាន់តែស្រឡាញ់វាអស់ពីចិត្ត។ ឃើញទេ? សូមសាកល្បងវាម្តង ទៀត អ្នកទាំងអស់គ្នាឥឡូវនេះ ពិតប្រាកដ ឱ្យអស់សំឡេងរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅកាល់រ៉ាវី...

ពូជឯងនឹងបានគ្រប់គ្រងលើទ្វារក្នុងនៃពួកខ្មាំងសត្រូវ KHM62-0121M

(And Thy Seed Shall Possess The Gate Of His Enemy)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅ ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ទី 21 ខែមករា ឆ្នាំ 1962 នៅរោងឧបោសថនៃសេចក្តីជំនឿក្នុងទីក្រុងផុននិក រដ្ឋ អារីហ្សូណា សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារ សម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG